

นิทรรศการ "ครูต้นเรื่อง" Online

ทีมโค้ช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

เรื่องเล่าการเรียนรู้ : Personal Learning กับโครงงานฐานบูรณาการ

"หน่วยการเรียนรู้ ไล่เดือน" ปฐมวัย / ป.6 พิชิตขยะ โรงเรียนบ้านกู่ จังหวัดภูเก็ต

วันเสาร์ที่ 28 พฤษภาคม 2565 เวลา 09.30 - 12.00 น.

นิทรรศการ
"ครูต้นเรื่อง"
Online
#ทีมโค้ชมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

วันที่ **28** พฤษภาคม 2565
09.00 - 13.30 น.

เรื่องเล่าการเรียนรู้
Personal Learning
กับ โครงงานฐานบูรณาการ
หน่วยการเรียนรู้ ไล่เดือน
ปฐมวัย / ป.6 พิชิตขยะ

ครูต้นเรื่อง

ครูสิวพร โจนรา
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นปฐมวัย โรงเรียนบ้านกู่

ครูสุภากรรณ์ ปราณเกิด

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภูรี ทองย่น
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

ทีมโค้ช

พิธีกร 1
 ดาริน บุญศรี

พิธีกร 2
 วิภาวรรณ แซ่ทง

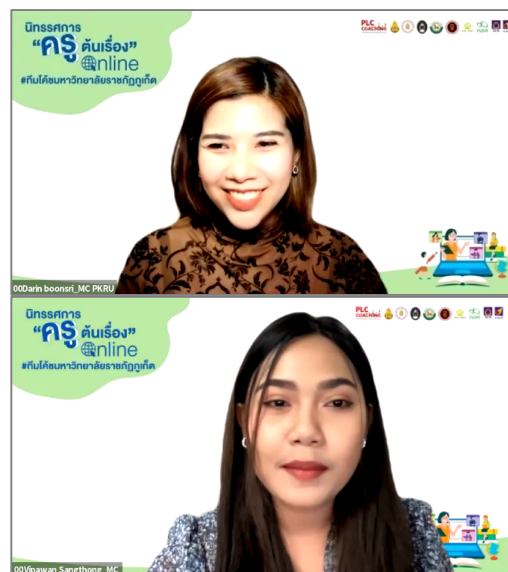
Facilitator
 น.ส.ศิริวรรณ อัครมนต์รุ่งเจริญ
อาจารย์ชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านกู่

Co-Facilitator
 นายนิศพนธ์ ส่องฟ้า
อาจารย์ชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านกู่

Note Taker
 น.ส.นันทพร นาสารีย์
อาจารย์ชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านกู่

ผู้สนใจร่วมเรียนรู้ ติดต่อ
คุณกสิกรณ์ สหกิจ : 080-7170315
ประสานงาน IT ติดต่อ
คุณอรยา สมบูรณ์ : 061-1324229

อาจารย์ดาริน บุญศรี (อาจารย์จอย) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต : ตอนนี้ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทยอยเข้ามาใกล้กันค่อนข้างที่จะเยอะพอสมควรแล้วนะคะ ไม่ว่าจะเป็นท่านผู้อำนวยการ ท่านศึกษานิเทศก์ คุณครู อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาที่สนใจเข้ามาร่วมนิทรรศการครูต้นเรื่อง Online อาจารย์จอยจะขอเปิดเวทีอย่างเป็นทางการนะคะ สำหรับเวทีนิทรรศการครูต้นเรื่อง Online ของทีมโค้ช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต วันนี้มาในหัวข้อเรื่อง Personal Learning กับโครงงานฐานบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ไล่เดือน ในระดับปฐมวัย และพิชิตขยะใน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่ะ เดี่ยวจะส่งต่อให้ครูแนบบอกกำหนดการคร่าวๆ ว่าวันนี้เราจะมีกิจกรรมอะไรบ้าง ถึงช่วงเวลาไหนนะคะ เรียนเชิญครูแนบได้เลยค่ะ

อาจารย์วิภาวรรณ แสงทอง

(อาจารย์แนบ) : กำหนดการของเราในช่วงที่ผ่านมา เราได้รับชมพิธีเปิดจากเวทีกลางเป็นที่เรียบร้อยแล้วนะคะ และได้ร่วมกันเล่นกิจกรรมวอร์มอัพก่อนที่เราจะไปรับฟังเรื่องราวดีๆ กัน และในเวลาต่อมาจะเป็นกิจกรรมแนะนำ Facilitator และท่าน

กำหนดการ	
09.00 – 09.30 น.	พิธีเปิด (เวทีกลาง)
09.30 – 09.40 น.	กิจกรรม Warm up แนะนำ FA, ผู้ทรงคุณวุฒิ
09.40 – 10.40 น.	ครูต้นเรื่อง และประเด็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อ "Personal Learning กับ โครงการฐานบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ ไล่เดือน ระดับปฐมวัย / ป.6 พิชิตขยะ" ครูต้นเรื่องจากโรงเรียนบ้านกู่ 2 ท่าน คือ ครูศิวพร ไกรนรา ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด ระดับชั้นปฐมวัย
10.40 – 11.10 น.	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ครูผู้เข้าร่วมกับครูต้นเรื่อง
11.10 – 11.40 น.	ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ แลกเปลี่ยนและเติมเต็ม
11.40 – 12.00 น.	ผู้เข้าร่วมอบรม สะท้อนแลกเปลี่ยน สรุปประเด็นการเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิ การแนะนำคุณครูต้นเรื่อง และประเด็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวันนี้ค่ะ ในช่วงเวลา 09.40 - 10.40 น.จะเป็นการร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อ Personal Learning กับโครงการฐานบูรณาการ หน่วยการเรียนรู้เรื่องไล่เดือน ในระดับปฐมวัย และในหน่วยการเรียนรู้เรื่องพิชิตขยะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วันนี้ คุณครูต้นเรื่องของเรามาจากโรงเรียนบ้านกู่ เป็นคุณครูสาวสวยทั้ง 2 ท่านนะคะ ท่านที่ 1 คือคุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และท่านต่อไปท่านที่ 2 คือคุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น) คุณครูผู้สอนในระดับชั้นปฐมวัยค่ะ เดี่ยวเราจะมาร่วมรับฟังเรื่องราวดีๆ และร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ค่ะ ต่อจากนั้น ในช่วงเวลา 10.40 - 11.10 น.จะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคุณครูผู้เข้าร่วมเวทีกับคุณครูต้นเรื่องค่ะ จากนั้นในช่วงเวลา 11.10 - 11.40 น. ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ จะร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเติมเต็ม และสุดท้ายในช่วงเวลา 11.40 - 12.00 น.จะให้ผู้เข้าร่วมทุกท่านร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสรุปประเด็นที่ได้จากการเรียนรู้ค่ะ

ผู้เข้าร่วมไม่ว่าจะเป็นทาง Zoom Meeting หรือทาง Fanpage Facebook ถ้าจะร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือจะสอบถามคุณครูต้นเรื่องก็สามารถพิมพ์ข้อความฝากไว้ในช่อง Chat ได้เลยนะคะ เดี่ยวในช่วงท้ายเราจะให้คุณครูผู้เข้าร่วมเวทีมาร่วมตอบคำถามและร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ค่ะ สุดท้าย พอเราเสร็จจากเวที ทีมโค้ชมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในเวลา 12.00 น.เป็นต้นไป เราจะไปรวมกันที่เวทีใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อรับฟังการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากทีมโค้ชทั้งหมด 8 ทีมด้วยกันค่ะ

ก่อนที่เราจะไปพบกับคุณครูต้นเรื่อง เราขอขอบคุณผู้สนับสนุนหลักนะคะ ภายใต้โครงการครูเพื่อศิษย์ที่สนับสนุนให้เกิดโครงการดีๆ นี้ขึ้นมาค่ะ ขอขอบคุณไปทางกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา หรือ กสศ. และขอบคุณไปยังมูลนิธิสยามกัมมาจรัสค่ะ โดยในช่วงถัดไปจะขอให้อาจารย์จอยแนะนำผู้ที่จะมีส่วนร่วมในวง PLC ในวันนี้ค่ะ เชิญอาจารย์จอยเลยนะคะ

อาจารย์ดาริน บุญศรี (อาจารย์จอย) : ขอบคุนคะอาจารย์แนน ตอนนี้อยู่ในช่วงแนะนำ Facilitator ผู้ทรงคุณวุฒิ และ Note Taker นะคะ สำหรับ Facilitator ที่จะชวนคุณครูต้นเรื่องเล่าเรื่องราวไปด้วยกันในวง Online PLC วันนี้จะเป็น ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิริ) คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สำหรับท่านต่อไปจะเป็น Co - Facilitator คืออาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) ประธานวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ลำดับต่อไปขอแนะนำทีมผู้ทรงคุณวุฒิ นะคะ ผู้ทรงคุณวุฒิท่านแรกได้รับเกียรติจากศึกษานิเทศก์ ภูริทองย่น ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตคะ ท่าน สน.นารักมากนะคะ อยู่กับเราทุกเวทีเลยคะ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิท่านต่อไป ท่านนี้ทุกท่านก็จะคุ้นหน้า ท่านคือผู้ใหญ่ใจดีที่สนับสนุนเวทีของเราในครั้งนี้คะ คือคุณปิยาภรณ์ มั่นทะจิตร (คุณเปา) ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล สวัสดิ์คะพี่เปา

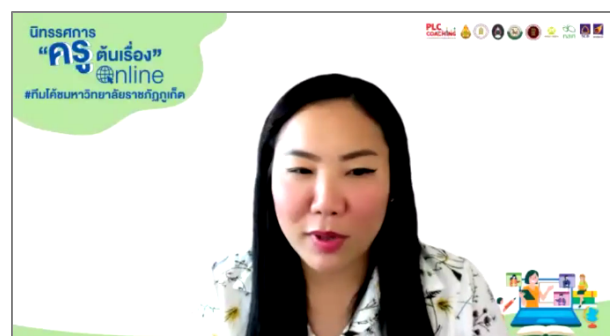
คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจิตร ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล (คุณเปา) : สวัสดิ์คะ ก็อย่าเรียกว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเลยนะ คิดว่ามาร่วมเรียนรู้กับพวกเรา แล้วก็จะได้รับไอเดียดีๆ จากคุณครูที่ทำงานไปเผยแพร่ต่อแล้วกันนะคะ

อาจารย์ดาริน บุญศรี (อาจารย์จอย) : สำหรับช่วงต่อไปก็จะขอแนะนำ Note Taker คะ วันนี้เราได้รับเกียรติจาก ผศ.ดร.น้ำเพชร นาสารีย์ (อาจารย์มันท์) หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สวัสดิ์คะอาจารย์

ผศ.ดร.น้ำเพชร นาสารีย์ (อาจารย์มันท์) หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง : สวัสดิ์คะ วันนี้รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งนะคะที่จะมาเป็นผู้ฟังที่ดีแล้วจะเก็บรวบรวมสรุปข้อมูลทั้งหมดในภาคสุดท้ายคะ ขอบคุนคะ

อาจารย์ดาริน บุญศรี (อาจารย์จอย) : ทั้งหมดนี้คือผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาร่วมเติมเต็มในประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อทุกๆ ท่านที่ได้ร่วมวงของทีมโค้ชมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตของเรา ในช่วงต่อไปขอส่งต่อให้ Facilitator และ Co - Facilitator ทั้ง 2 ท่าน คืออาจารย์ศิริและอาจารย์เจมส์คะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิริ) คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต : ขอบคุนมากคะอาจารย์จอยและอาจารย์แนนคะ พอเราแนะนำแล้วรู้สึกว่ทีมเรากระชุ่มกระชวยมากเลยนะคะวันนี้ คือรวมความหลากหลายนะคะอาจารย์เจมส์ โอเคคะ เขาบอกว่า

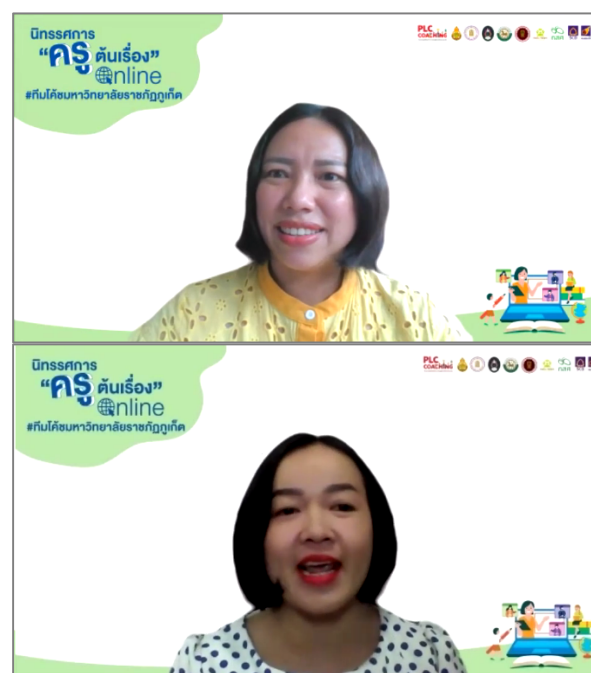
ให้วันนี้ให้เราช่วย ที่จะพูดคุยกับคุณครู ที่จะให้คุณครูนำเสนอให้เห็นว่าเขาทำอะไรถึงสามารถต่อยอดการพัฒนาจากจุดริเริ่มเมื่อ 2 ปีที่แล้ว จนตอนนี้ต้องบอกว่าโรงเรียนนี้สุดยอดมากเลยนะค่ะอาจารย์เจมส์

อาจารย์นันทพงศ์ ส่งอำไพ (อาจารย์เจมส์) ประธานวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต : ไข่ครับ เราอยู่กับโรงเรียนนี้มาตั้งแต่ปี 2563 นะครับ เราก็เห็นการเดินทางไปข้างหน้า การเจริญเติบโต เราก็ตีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางนี้เหมือนกันครับ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : หัวข้อวันนี้ จริงๆ แล้วคุณครูเขาเป็นคนเล่ามาให้เราฟังจากทีม แล้วก็หัวข้อที่นำเสนอให้เห็นว่าถ้าเมื่อไหร่ก็ตามที่คุณครูทั้งโรงเรียนมองเป้าหมายเดียวกัน การทำงานเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมันไม่ยาก ซึ่งหัวข้อวันนี้ต้องบอกว่าตอบโจทย์เรื่องของการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียน โดยเฉพาะกับเรื่องของการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขาได้เลือกในสิ่งที่เขาสนใจ เขาถนัด และต่อยอดในสิ่งที่คุณครูท้าทายเขาเอาไว้ เห็นไหมคะ อาจารย์ศิบอกว่าท้าทายนะค่ะ

วันนี้ เรามาในหัวข้อของ Personal Learning กับโครงการฐานบูรณาการ ซึ่งคุณครูจะมาคลี่ให้เห็นว่าคุณครูทั้งโรงเรียนกับผู้บริหารที่เป็นผู้นำทำงานกันอย่างไร แล้วสุดท้ายไปจัดกระบวนการเรียนรู้โดยที่มีการต่อยอดกับการทำงานของทีมส่วนกลาง คือจริงๆ เราก็เป็นหนึ่งในทีมหนุนน่านะค่ะ ซึ่งต้องบอกเลยว่าหลังๆ มานี้ เราเป็นแค่ที่ปรึกษา เพราะเราไม่ต้องทำอะไรมากแล้ว เพราะโรงเรียนเขาอยู่ด้วยตัวเองของเขาได้แล้ว เรามีแค่การช่วยเติมเต็มวิชาการเล็กน้อยในฐานะคล้ายๆ กับคุณหมอในคลินิกเล็กน้อยจริงๆ นะค่ะ

วันนี้ เรามีครูต้นเรื่อง 2 คน เมื่อกี้ทางทีมพิธีกรก็ได้แนะนำแล้ว เรามาท้าทายครูต้นเรื่องหน่อยค่ะ

อาจารย์นันทพงศ์ ส่งอำไพ (อาจารย์เจมส์) : ครูคนแรกจากโรงเรียนบ้านกุ่ม คือคุณครูศิวพร ไกรนรา หรือคุณครูตาลนะครับ มากับคู่หูอีกท่านหนึ่ง คือคุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด หรือคุณครูหุ่ยของเรานะครับ สวัสดีครับอาจารย์

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : อาจารย์ศิต้องบอกว่าคุณครูต้นเรื่องทั้ง 2 ท่านอยู่กับเรามาหลายเวทีนะคะ กับเวที Online PLC Coaching ทุกเวที และร่วมโครงการทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการพัฒนาตัวเองและนำไปถ่ายทอดให้กับคุณครูที่โรงเรียน เป็นคุณครูที่เป็น Growth Mindset มากๆ และอาจารย์ศิเคยมีประสบการณ์การทำงานในฐานะที่เป็นทั้ง Facilitator และ Co - Facilitator กับคุณครูต้นเรื่องทั้ง 2 ท่าน เคยอยู่ในเวทีเราด้วยนะคะ

วันนี้ คุณครูทั้ง 2 ท่านจะมานำเสนอให้เห็นว่ากระบวนการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบของโรงเรียนบ้านกู่กู่จนทำให้การขับเคลื่อนของโรงเรียนเป็นไปแบบธรรมชาติ โดยที่ตัวโค้ชเริ่มทำงานแบบเว้นระยะห่างแล้ว เขาทำงานกันอย่างไร แล้วกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้โครงงานฐานบูรณาการ จากที่เด็กไม่เคยเรียนรู้เรื่องโครงงานโรงเรียนทำอะไรให้เด็กเขารู้สึกคุ้นเคย จนสุดท้ายรู้สึกเหมือนเป็นสิ่งที่ถูกปลูกฝังในตัวนักเรียนเลย เวลาเขาเห็นอะไรเขาก็จะ "เอ๊ะ" ควรทำอะไรดี "เอ๊ะ" ควรจะศึกษาอะไรต่อ ครูก็จะรู้สึกทุกวันเกิดความท้าทายกับนักเรียน เพราะนักเรียนมีประเด็นอยากมาคุยกับคุณครู ตอนนี้อาจต้องมอบเวทีให้กับครูตาลและครูหุ่ยนแล้วนะคะ ระหว่างทางถ้ามีประเด็นไหนที่จะช่วยถามแล้วให้กระจ่าง อาจารย์ศิก็จะขออนุญาตถามระหว่างทางนะคะ

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : ก็จะเป็นการชวนคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันนะคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ใช่ค่ะ ตอนนี้อาจต้องมอบเวทีให้กับคุณครูตาลและคุณครูหุ่ยนเลยนะคะ เพื่อที่จะนำเสนอประเด็นที่อาจารย์ศิได้เปิดเอาไว้ว่าโรงเรียนทำงานกันอย่างไรจนสุดท้ายการจัดการเรียนการสอนถึงเป็นหน่วยโครงงานบูรณาการที่เน้นเรื่องของ Personal Life Learning ของนักเรียนได้ค่ะ เชิญเลยนะคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) โรงเรียนบ้านกู่กู่ :

สำหรับในเรื่องของการนำเสนอหน่วยการเรียนรู้ในวันนี้ที่จะมาเล่าให้ทุกคนได้ฟังนะคะ จริงๆ แล้วโรงเรียนไม่ได้เพิ่งคิดนะคะ แต่ว่าตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ได้เข้าร่วมโครงการ เราก็ทำกันมาโดยตลอด ก่อนอื่นขอแนะนำโรงเรียนบ้านกู่กู่ก่อนนะคะ ว่าโรงเรียนบ้านกู่กู่ของเราตั้งอยู่ที่ตำบลรัชฎา อำเภอมะนัง จังหวัดอุตรดิตถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ ปัจจุบันเปิดสอนอยู่ในระดับชั้น อนุบาล 2 - ประถมศึกษาปีที่ 6 บริหารงานโดยท่าน ผอ.ชรินทร์ ชังอินทร์ และท่าน รอง ผอ.ชนิตธร สร้อยอ้วน

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงาน ต้องขอบอกว่าจริงๆ แล้ว ทำไมถึงได้บอกว่าเรามีการเปลี่ยนแปลง ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจ 2 ปีที่แล้วนะคะ ถามว่าจริงๆ โรงเรียนมีการทำงานไหม เรามีการทำงานค่ะ แต่มันก็ยังมีบางส่วนที่เรารู้สึกว่าเรายังขาด

การเติมเต็ม เราอาจจะยังขาดโค้ชหรือว่าอาจจะยังมีส่วนยังทำงานไม่เป็นระบบ เพียงแต่เราโชคดีที่ได้รับโอกาส

โอกาสนั้นคือเราได้เข้าร่วมโครงการสนับสนุนการพัฒนาครูและโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องรุ่นที่ 2 ปี 2563 โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และต่อเนื่องมายังโครงการโรงเรียนพัฒนาตนเองรุ่นที่ 2 ต่อเนื่องในปี 2564 โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งก็เป็นโครงการของ กสศ. เป็นโครงการที่ต้องบอกว่าจริงๆ โดยส่วนตัวครูตาลอยากเข้าร่วมโครงการของ กสศ. มาโดยตลอด ด้วยความที่พวกเราเคยสัมผัส แล้วเรารู้สึกว่าถ้าเราได้เข้ามาตรงนี้ เราจะได้รับ การเติมเต็มจากโค้ชที่มีความรู้ และเป็นพี่เลี้ยงให้เราได้เป็นอย่างดี

เมื่อเราเข้าร่วมโครงการ ดูจากสไลด์ด้านบนนะคะ ตอนที่เริ่มต้นในปีนั้นคือปี 2563 การที่เราได้รับความรู้ในเรื่องของการทำ DE การตั้ง School Goal เราก็ได้นำความรู้ตรงนั้นมา โดยเราใช้ในส่วนของภาคีเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นท่านผู้บริหารเอง คุณครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการที่จะร่วมวิเคราะห์บริบทสภาพปัญหาที่มีในโรงเรียน อาจจะทั้งจากข้อมูลสารสนเทศที่มี

ที่สำคัญ เนื่องด้วยว่าโรงเรียนบ้านกู่กูเป็น School of Happiness ท่าน ผอ.อยากให้โรงเรียนของเราเป็นสถานศึกษาแห่งความสุขสำหรับทุกๆ คน และทุกๆ ฝ่าย เราก็ต้องมาร่วมกันคิดว่าแล้วเราจะไปยังเป้าหมายอันนั้นก่อน เป้าหมายใหญ่ว่าแล้วเราจะต้องเป็นอย่างไร และเป้าหมายย่อยที่ตัวนักเรียนของเรา เราจะทำอย่างไรนะคะ ซึ่งวันนั้นทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ต้องแลกเปลี่ยนมา และทุกฝ่ายต้องรับฟังซึ่งกันและกัน ว่าถ้าเราจะไปเป้าหมายเดียวกันนั้น เราจะต้องทำอย่างไร

ในระหว่างที่นักเรียนนำเสนอสถานศึกษาแห่งความสุขของเขาขึ้นมา ปัญหาหนึ่งที่เขาเสนอมาคือ ในเรื่องของการจัดการขยะ เนื่องด้วยว่าโรงเรียนบ้านกู่กูเราอยู่ในชุมชนเมืองที่มีประชากรเยอะ แล้วเด็กๆ เขารู้สึกว่าบางครั้งในบริเวณบ้าน หรือในจุดทิ้งขยะของชุมชน การจัดการขยะอาจจะยังไม่เรียบร้อย แล้วเขาก็มอง

ว่าที่โรงเรียนในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน บางครั้งก็มีขยะ เขาบอกว่าเขาอยากจะทำให้สภาพแวดล้อมของโรงเรียนสะอาด เขาอยากจะทำอะไร เขาจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร นอกจากแค่การเก็บไปทิ้งในถังขยะนะคะ

ตรงนี้จะประเด็นที่มาของหน่วยการเรียนรู้ที่คุณครูหยิบประเด็นจากนักเรียนมาสร้างหน่วยการเรียนรู้ แล้วคุณครูทำอะไร ท่านผู้บริหารและคุณครูเราก็ใช้วง PLC และรวมไปถึงการใช้ Lesson Study (LS) ในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ไม่ใช่เพียงแค่ครูเป็นผู้สอนนะคะ เรายังมีชุมชน มีปราชญ์ชาวบ้าน และหน่วยงานจากในจังหวัดภูเก็ตเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

พอจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว เมื่อเราจบหน่วย ในระหว่างที่เราใช้กระบวนการ LS พอจบหน่วยแน่นอนว่าเราก็ต้องประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียน แล้วก็ของชุมชน ของคุณครูว่า การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ท่านผู้ปกครองเห็นแล้วชอบไหม นักเรียนชอบไหม อยากให้คุณครูจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนี้ต่อไปอีกไหม เป็นการถอดบทเรียนที่เราได้ดำเนินการมาทั้งปี เพื่อต่อยอดในปีที่ 2 ค่ะ

ในปีที่ 2 เราก็ต้องมาวิเคราะห์อีก และทบทวนผลการดำเนินงานในปีที่ 1 กำหนดเป้าหมาย ในปีแรกเรากำหนดการคิดวิเคราะห์ แต่ว่าปีที่ 2 เราต่อยอด อยากให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์ เราก็ใช้กระบวนการตรงนี้ ทบทวนผลการดำเนินงาน วางเป้าหมายที่เราจะจัดการขยะทั้งโรงเรียน ปีนี้ต่อยอดเพิ่มคะ เราเพิ่มในส่วนที่ว่าเด็กๆ เขามองว่าแล้วขยะล่ะคะ คุณครูคะ ในปีแรกเราเสนอแนวขยะรีไซเคิลนะคะ คุณครูคะ แล้วตัวขยะยังมีอีกคะ เดี่ยวประเด็นนี้จะให้ครูหุ้नเล่านะคะ มันจะมีเรื่องเล่าจากเด็กน้อยของเราที่น่ารักมาก ว่าประเด็นที่มามีว่าเราจะจัดการขยะอินทรีย์อย่างไรในโรงเรียน เราก็ใช้กระบวนการนี้

จากการที่เราเข้าร่วม พอปีที่ 2 เราได้ถอดบทเรียนแล้วนะคะ เพราะว่าเป้าหมายต่อไปของเรา เราจะทำอย่างไรให้ขยะที่โรงเรียนของเราได้ลดน้อยลง ไม่ใช่แค่เพียงไปจัดการขยะ แต่รวมถึงพฤติกรรมที่จะทำให้เกิดขยะ ก็ควรให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และในส่วนของขยะที่มี เราจะทำอย่างไรให้ขยะเป็นศูนย์ให้มากที่สุดคะ นี่คือการกระบวนการทำงานคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ครูตาลคะ จากจุดเริ่มต้นนะคะ อยากใหม่ในการชวนครูทั้งโรงเรียนทำงานไปด้วยกัน เพราะจริงๆ แล้วต้องบอกก่อนว่า 2 ปีที่แล้ว ครูตาลก็เพิ่งเข้ามาสู่โรงเรียนนี้ใช่ไหมคะ ทำอย่างไรถึงสามารถเปลี่ยนใจคุณครูกับผู้บริหารทั้งโรงเรียนและสร้างทีมในการทำงานได้

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : จริงๆ แล้วตอนนั้นที่ย้ายมา โรงเรียนเขาก็มีระบบอยู่แล้วนะคะ เพียงแต่ว่าบางส่วนที่เราอยากจะเพิ่มเติม อยากเติมเต็มตรงนี้ แล้วพอได้รับโอกาสตรงนี้เข้ามา เราก็นำในส่วนที่เป็นข้อดีจากการที่ได้เข้าร่วมมานำเสนอ แล้วที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาตรงนี้ไม่ได้อยู่ที่ตัวครูตาลหรอกคะ ครูตาลมองว่าคุณครูทุกคนในโรงเรียน รวมถึงท่าน ผอ.นะคะ ทุกคนมี Growth Mindset เขา

พร้อมที่จะรับ เขาพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เขาพร้อมที่ว่าเมื่อเรานำอะไรใหม่ๆ มานำเสนอ เขาก็พร้อมที่จะลองดูสักตั้ง เราจะทำไปด้วยกัน เพราะเป้าหมายของเราคือเราเป็นครู เราต้องการให้นักเรียนของเรา ทำอย่างไรให้เขาเป็นคนดี เป็นคนเก่ง มีการพัฒนาให้ได้ค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : เป็นจุดสำคัญเลยนะคะในเรื่องของ Growth Mindset แล้วจากการที่อาจารย์ได้ทำงานกับโรงเรียนนี้ สิ่งหนึ่งที่เห็นคือว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่ท่าน ผอ.แล้วก็ในส่วนของคุณครูเห็นวากิจกรรมเหล่านี้ทำไปแล้วเป้าหมายอยู่ที่นักเรียน ทุกท่านก็เต็มทีกับการทำงาน

อยากถามว่าการทำ PLC นี้เริ่มแรกโรงเรียนของเราทำได้เลยไหม หรือว่ามีการเรียนรู้อย่างไร จนกระทั่งตอนนี้ต้องบอกว่าโรงเรียนบ้านกู่กู่ทำ PLC ด้วยโรงเรียนตัวเองแล้ว โดยที่ตัวอาจารย์ศิหรือทีมโค้ชแทบจะไม่ได้เข้าไปช่วยอะไรมาเลย แต่จุดเริ่มต้นทำได้เลยไหมคะ มีวิธีการอย่างไรบ้าง

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ถามว่าเดิมก่อนหน้านั้นนะคะ เราก็เรียนรู้เรื่อง PLC มาแล้วถูกไหมคะ เพียงแต่ว่าอาจจะไม่เป็นระบบ หรือว่าบางครั้ง เราเจอกันข้างนอก เราเจอกันในโรงอาหาร ถามกันว่าเป็นอย่างไรบ้างวันนี้ เด็กคนนั้นเป็นอย่างไร แล้วเราก็เจอกันไป เราอาจจะไม่ได้เป็นระบบมากนัก

ทีนี้ พอเราได้จับตัว PLC จริงๆ นะคะ ตอนนี้จะจะมีในแต่ละสัปดาห์ อย่างน้อยในแต่ละสัปดาห์ เราจะต้องมีการพูดคุยกันอย่างเป็นทางการ เป็นทางการหมายถึงอาจจะไม่ใช่ถึงกับเป็นทางการที่เคร่งเครียดนะคะ คือเราจะมีย่อย อาจจะมีความรู้แต่ละสายชั้นที่เขาจะมีวง PLC ย่อยที่จะพูดคุยกันในเรื่องการจัดการเรียนการสอน พูดคุยถึงนักเรียนว่าเป็นอย่างไรบ้างในตอนนี้นี้ แล้วเราก็จะมีเวทีใหญ่ เหมือนเมื่อไหร่ที่ ตั้งแต่วิเคราะห์ บริบท สภาพแวดล้อม ในการตั้งเป้าหมาย เรามาทำด้วยกันทั้งโรงเรียน เพราะเราจะดำเนินงานโรงเรียนทั้งระบบ

ในเรื่องการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ก็เช่นกันนะคะ นักเรียนมีประเด็นตรงนั้นมา เราจะทำอย่างไร เรา มีการร่วมกันคิด ร่วมกันเสนอ ทั้งข้อดี จุดเด่น จุดด้อย ที่เราจะทำ แล้วร่วมกันโหวตว่าเราจะทำหน่วยการเรียนรู้นี้ แล้วเราจะเดินไปด้วยกันใหม่ จะไปทั้งระบบใหม่ ก็มีการแลกเปลี่ยน แล้วพอในเรื่องการจัดการเรียนการสอนนะคะ ครูตาลเชื่อว่าคุณครูทุกคนจะต้องมีคาบสอนที่เราประทับใจที่สุด จริงๆ เราอาจจะมีย่อยคาบ แต่จะต้องมีที่ 1 คาบ เรามีการมาเล่า ครูตาลเปิดวงแล้ว ครั้งแรกที่ทำเลยนะคะ ก็อยากให้คุณครูช่วยเล่า คุณครูเคยสอนอย่างไร ที่คุณครูรู้สึกประทับใจ ตรงนี้เพื่อที่จะว่า อ้อ จริงๆ แล้ว ครูคนนั้นสอนแบบนี้หรือ บางทีเราได้ไอเดียใหม่ๆ จากคุณครูที่เราไม่เคยได้นั่งตั้งใจฟัง จากที่เราเคยคุยกัน อาจจะไม่ได้มีสติที่จะจับประเด็น

ยกตัวอย่างเช่นเหมือนครูตาลกับครูหุ่่น ครูหุ่่นอยู่ปฐมวัย ส่วนครูตาลอยู่ ป.6 โอกาสที่เราจะมาคุยแลกเปลี่ยนกัน เหมือนเราอาจจะมองว่าปฐมวัยกับ ป.6 วัยมันต่างกันนะ เราอาจจะจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน แต่จริงๆ แล้วพอครูตาลได้ฟังครูหุ่่น อ้อย ตรงนี้ดีจังเลย จิตศึกษาอันนี้นะ เราได้มาใช้กับ ป.6 ได้ นี่ เราเลยกลายเป็นว่าจากการที่เมื่อก่อนเราอาจจะไม่ได้คุยกันในเรื่องการสอนมากนัก แต่กลายเป็นว่าตอนนี้

เรามีการมาแลกเปลี่ยนกันภายในวง สร้างหน่วยการเรียนรู้ที่เป็น Theme เดียวกัน มีการไปเยี่ยมชั้นเรียนกัน แล้วเรามีการจัดเวทีให้แต่ละวงย่อย เช่น แต่ละชั้นเขาจะมีการไปจัดการสอนชั้นตัวเอง เขาก็มีมา เราจะมีเวที แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทุกสิ้นเดือนว่าเป็นอย่างไรบ้าง ระดับชั้นนี้ไปสอนเป็นอย่างไรบ้าง ประสบความสำเร็จไหม หรือมีอะไรที่อยากจะเสริมเติมเต็มหรือปรับปรุง ตรงนี้เราเป็นการแก้ไขปัญหาไปเรื่อยๆ รวมไปถึงต่อยอดไปยัง เรื่องอื่นๆ ของเด็กๆ อีกค่ะ

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : จริงๆ ถ้าวางผังที่ครูตาลเล่าให้ฟังเมื่อกี้นะครับ เราจะพบว่าโรงเรียนบ้านกุ่มมิ่ง PLC หลายวงมากเลย วงใหญ่อยู่ที่โรงเรียนโดยคุณครูทุกคนมาร่วมกันพูดคุยนะ ครับ แล้วยังมีวงย่อยที่เป็นแต่ละสายชั้น แต่ละกลุ่มสาระ ในการที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนักเรียน แต่ว่าประเด็นหนึ่งที่ผมคิดว่าน่ารักมากๆ เลยสำหรับการที่โรงเรียนหรือว่าอาจจะจะเป็นโรงเรียนอื่นๆ ในการ เริ่มต้นที่จะใช้ PLC ในโรงเรียน คือ การสร้างภาพจำที่ดีเกี่ยวกับ PLC สังเกตว่าโรงเรียนบ้านกุ่ม ครูตาลเล่าว่า ครูตาลจะให้คุณครูมาเปิดเวทีเพื่อที่จะเล่าในสิ่งที่เกิดขึ้นในคาบเรียนคาบสอนที่ตัวเองประทับใจ แน่นนอนว่าเมื่อ ทุกคนได้เล่าในสิ่งที่ตัวเองรู้สึกดี ความรู้สึกต่อๆ มานั้นจะเป็นความรู้สึกที่พิเศษมาก อาจารย์ศิมองเหมือนกัน ใหมครับตรงนี้

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรณัฐเจริญ (อาจารย์ศิ) : เราใจตรงกัน ใจเลย อาจารย์ศิกำลังจะพูดถึง ประเด็นนี้ว่าเราสร้าง Passion ให้คุณครูเห็น และสร้างพื้นที่ให้คุณครูทุกคนมีพื้นที่ มีจุดยืนของตนเอง แล้วเดิน ไปด้วยกัน ดังนั้นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบคือการที่ทำให้ทุกคนมีบทบาท และมีพื้นที่ในการที่ จะช่วยกันทำงานกับโรงเรียนแล้วไปถึงตัวเป้าหมายของการพัฒนาโรงเรียน กับอีกประเด็นหนึ่งนะคะที่ อาจารย์ศิได้เห็นอยู่คือเรื่องของการสร้างวง PLC ที่มี 2 เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 คือเรื่องของการพัฒนาวิชาชีพครูของโรงเรียน ก็คือการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียน การสอนให้ไปตอบโจทย์กับเรื่องของตัวเองสมรรถนะ ทักษะ ที่เมื่อถึงพูดถึงเรื่องทักษะการคิด คิดที่ 1 คิดวิเคราะห์ คิดที่ 2 คิดสร้างสรรค์ ต่อเนื่องนะ กับอีกวงหนึ่งเป็นลักษณะของการเป็นวงย่อย คือการเก็บตักนักเรียนที่มี ปัญหาหรือการช่วยเหลือดูแลนักเรียนนะคะ เดียวเรามาฟังรายละเอียดต่อยอดดีกว่านะคะ เพราะว่าเรามีเวลาน้อย ถ้าใครต้องการเชิงลึก เดียวประสานกันหลังไมค์กับคุณครูตาลได้นะคะ

พออาจารย์ฟังแล้วรู้สึกว่าการทำงานของโรงเรียนบ้านกุ่มกับทีมงานนี้ค่ะ จากปีที่ 1 กับปีที่ 2 นี้ เรามี การมองแบบซ้ำเลือกกัน คือซ้ำเลือกว่าข้างๆ เป็นอย่างไรบ้าง ชุมชนเป็นอย่างไรบ้าง แล้วจุดที่น่าสนใจคือหัวข้อ การเรียนรู้เกิดจากการที่นักเรียนเป็นผู้เสนอแนะ นักเรียนเป็นผู้เสนอจากบริบทที่โรงเรียนเป็นอยู่นะคะ

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : พอเป็นประเด็นแบบนี้ ยิ่งเป็นหัวข้อที่มาจากตัว นักเรียนเอง คือโดยปกติเราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่ามีโอกาสไม่บ่อยนักที่นักเรียนเขาจะเป็นเจ้าของการ

เรียนรู้จริงๆ นะครับ แต่ว่าวันนี้ทางโรงเรียนบ้านกู่ก็ได้มีประเด็นตรงนี้ก็คิดว่าน่าจะเป็นประเด็นที่จะเป็นกรณีศึกษาให้กับโรงเรียนอื่นๆ ได้ด้วยนะครับ ในเรื่องของการที่จะทำอะไรให้นักเรียนเขารู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของของบทเรียนนั้นจริงๆ ครับ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ค่ะ เราต้องฟังจากครูตาลและครูห่วนค่ะ เชิญคุณครูต่อได้เลยค่ะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : เมื่อที่เราเล่าถึงว่าเรา PLC เพื่อให้ได้หน่วยการเรียนรู้ที่จะไปตอบโจทย์ทั้งในเรื่องของการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ให้ใหม่คะในปีแรก แล้วหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ เชิญครูห่วนเล่าหน่อยคะว่าเราทำกันอย่างไรคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) :
โรงเรียนบ้านกู่ : อย่างที่ครูตาลกล่าวนะคะ คือในปี 2563 นะคะ เราก็คะเน้นไปในเรื่องของขยะแห้งหรือว่าขยะรีไซเคิลนะคะ ซึ่งประเด็นนี้มันเกิดมาจากนักเรียนที่คุณครูได้คุยกับเขานะคะว่านักเรียนมองว่าโรงเรียนแห่งความสุข สถานศึกษาแห่งความสุขของ

เด็กๆ เด็กๆ มองว่ามันจะมีหน้าตาเป็นอย่างไร มันจะมีอะไรบ้าง แล้วเราต้องพัฒนาตรงไหนบ้างเพื่อให้เป็นสถานศึกษาแห่งความสุข เด็กๆ เขาก็จะสะท้อนออกมาคะ ในระดับประถมเขาก็มองว่าในโรงเรียนของเราแล้วในโรงเรียนของเรา สิ่งที่เราเห็นได้ชัดที่สุดคือเรื่องขยะ ซึ่งก็มองแล้วว่ามันเป็นจุดที่ส่งผลต่อสถานศึกษาของเรา เราอยากแก้ไขปัญหานี้ก่อน เพื่อให้โรงเรียนของเราสะอาดยิ่งขึ้น เรามาโรงเรียนที่สะอาด ทีนี้สิ่งที่ตามมาคือความสุข

พอเราได้ประเด็นมาแล้ว ที่เด็กอยากเรียนรู้ คุณครูได้ PLC ร่วมกัน ว่าเราจะออกแบบการจัดประสบการณ์ หรือหน่วยการเรียนรู้อย่างไรที่เราจะขับเคลื่อนไปทั้งระบบนะคะ ก็เริ่มมาตั้งแต่ชั้นปฐมวัยเลยคืออนุบาล 2 - 3 จะเป็นหน่วยการเรียนรู้ในเรื่องเดียวกันคือ "อะไรคือขยะ" ชั้น ป.1 จะเป็นเกี่ยวกับขยะน่ารู้ ป.2 เรื่องแฟนซีรีไซเคิล ป.3 เรื่อง Work to Make ป.4 เรื่องเล่าของขยะ และที่ ป.5 - 6 เป็นเรื่องของบริษัทเพิ่มมูลค่าขยะ

ครูห่วนขอพูดในส่วนของปฐมวัยนะคะ คือว่า คำว่าขยะ บางทีถ้าเรายังไม่ได้คุยกับเด็กปฐมวัย เขาอาจจะมองว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ทิ้งลงพื้นหรือว่าทิ้งในถังขยะคือขยะ ทีนี้พอเรามองอย่างนี้ มองว่าคำว่าขยะจริงๆ แล้วมันควรเป็นอย่างไรที่เด็กควรเรียนรู้และเกิดความเข้าใจ และตระหนักจริงๆ ว่าขยะมันไม่ควรที่จะเกิดขึ้นในธรรมชาติหรือว่าในโรงเรียนของเรา แล้วมันส่งผลกระทบอย่างไรบ้างคะ

เพื่อสร้างความตระหนักตรงนี้ ก็จากที่โรงเรียนของเราได้แบ่งพื้นที่รับผิดชอบของแต่ละชั้นเรียนอยู่แล้ว ก็ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติหน้าที่ในกิจกรรมประจำวันทุกวันแล้วเพิ่มข้อมูลเพิ่มขึ้นเพิ่มการแลกเปลี่ยน

เรียนรู้ คือให้เขาได้สังเกตว่าขยะที่เขาได้เก็บ ได้ทำความสะอาดนี้ มีอะไรบ้าง แล้วบริเวณอื่นละ มีอะไรบ้าง แล้วพอรวบรวมได้แล้วเอามาดูซิว่ามีอะไรบ้างในโรงเรียนของเราที่มันถือว่าเป็นขยะ เขาก็แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันผ่านกิจกรรมเสริมประสบการณ์ภายในห้องเรียน

ทีนี้ เพื่อให้เด็กๆ ได้เข้าใจว่าจริงๆ แล้วขยะมันคืออะไรกันแน่ แล้วทำไมต้องมีการจัดการขยะ ก็เป็นที่มาที่เขาจะต้องไปหาที่ประถมแล้วละ เพราะว่าคุณครูไม่ได้มีความรู้ทุกเรื่อง ครูหุ่่นก็จะไม่ได้รู้หมด มีเด็กคนหนึ่งเขาบอกว่าลองไปถามพี่ตุ๋ม เพราะว่าเขาเคยเห็นตอนหน้าแถวจะมีพี่ออกมา มีถังใส่ที่ตัว มีสีเขียว สีเหลือง สีน้ำเงิน สีแดง แต่ว่าพออยู่กับคนเยอะๆ ธรรมชาติของเด็กปฐมวัยเขาก็ไม่ได้สนใจเจาะจงว่ามันเป็นอะไรกันแน่ ครูหุ่่นก็ถามว่าหรือเขาจะเชิญพี่เข้ามาตี๋ใหม่ ได้ เด็กส่วนใหญ่เห็นว่าควรพาพี่เข้ามาคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ จัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ): แสดงว่าตอนที่อยู่ปฐมวัย เขาได้เข้าไปรับรู้เกี่ยวกับเรื่องของการเห็นบริบทของโรงเรียน ในขณะนั้นพี่ๆ ประถมก็มีเรื่องการทำกิจกรรมเหล่านั้นอยู่ ถูกต้องไหมคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น): ถูกต้องเลยคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ จัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ): ต้องบอกว่าดีมากในเรื่องของการพานักเรียนไปฟังตัว ให้เขาเห็น ให้เขาได้จับ ให้เขาเกิดความตระหนักก่อน จากนั้น เดี่ยวการเรียนรู้กับความต้องการในการเรียนรู้มันจะเกิดขึ้น ทีนี้เราทำอย่างไรต่อคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น): ครูหุ่่นก็ถามเขากลับไปนะคะ ว่าถ้าจะให้ไปติดต่อเองคงไม่ดีก็ติดต่อครูตาลนะคะ จริงๆ ก็แอบกระซิบครูตาลไปว่าเดี๋ยวน้องอนุบาลจะไปหานะ แต่มาดูกันว่าเขาจะมีวิธีการอย่างไรนะคะ ก็ให้เขาได้พูด ไหนลูกลองพูดซิว่าลูกจะไปเชิญพี่เขาอย่างไร อันนี้มันก็ได้แล้วใช่ไหมคะ เกิดการเรียนรู้แล้ว เขาได้สื่อสาร เขาได้เรียนรู้การสื่อสารที่เหมาะสม ที่ต้องไปคุยกับพี่ที่มีอายุมากกว่า และคุณครูที่อยู่ต่างห้องที่ไม่ใช่ครูหุ่่นอีก ก็ได้มาคือพี่ชั้นประถมมาให้ความรู้กับน้องๆ

ที่สำคัญคือเมื่อเขาได้ทำทุกอย่างด้วยตัวเอง ในเรื่องที่เขาสนใจ สังเกตได้เลยว่าเขาจะสนใจเป็นพิเศษ ไม่เหมือนกับตอนที่ครูห่วนถือถังขยะมา ถือมาเหมือนกับพี่ประถมเลย แต่ที่สุดแล้วเขาสนใจพี่ประถมมากกว่า และให้ความร่วมมือ แล้วคบหาพี่ประถมจากที่เดิมรู้สึกว่ามันน่ารัก แอบเยอะมาก ไม่น่าจะทำได้ ปกติเขาทำกิจกรรมร่วมกันได้ พอให้ความรู้เสร็จ พี่เขาก็เล่นเกมกัน โดยการทดสอบว่าน้องสามารถแยกขยะได้ไหม เป็นภาพที่น่าประทับใจมากที่มีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างพี่ ป.6 ชั้นโตสุด กับน้องเล็กปฐมวัยที่เล็กสุด เขาได้ความรู้ เขาก็มาเรียนรู้การแยกประเภทขยะด้วยตัวเองผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรณิรุ้งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ตรงนี้เป็นประเด็นที่ทางโรงเรียนบ้านกู่กวางแผนมาก่อนไหมคะ ว่าเดี๋ยวจะมีส่วนของพี่ ป.6 มาช่วยสอน หรือว่าเกิดขึ้นเพราะว่านักเรียนปฐมวัยเขาอยาก เลยเริ่มไปขอให้พี่ประถมศึกษาปีที่ 6 มาแบ่งปันองค์ความรู้ มันเกิดได้อย่างไรคะในประเด็นนี้

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : ครูห่วนคิดว่ามันเกิดจาก 2 ทาง ซึ่งตอนที่เรา PLC เราได้อยู่แล้วว่าจะระดับชั้นไหนเขาทำอะไร ที่นี้เรามีไอเดีย เก็บประเด็นได้ แต่เราไม่ได้บอกว่าใครทำ แต่ให้เด็กสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง ตั้งแต่กิจกรรมตอนเข้ามา เพราะว่าเราขับเคลื่อนไปด้วยกัน ถูกต้องไหมคะ ธนากรขยะเขาก็ต้องมีกิจกรรมที่รณรงค์การแยกประเภทขยะ โน่นนี่นั่น ให้ความรู้ แต่ว่าเรายังไม่ได้บอกเด็กๆ ไปในส่วนนั้น แต่สังเกตว่าเขาเปิดใจใหม่ สังเกตพฤติกรรมในระหว่างที่เขายังไม่เปิดใจเรื่องนี้จริงๆ แต่พอเขาได้ลงไปสำรวจพื้นที่และลงไปในพื้นที่จริงๆ พอเขาเกิดความตระหนัก ความเปลี่ยนแปลงเขาเกิด เขาเริ่มอยากเรียนค่ะ

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : จริงๆ แล้วตอนที่ครูห่วนเล่าในตัวของการเรียนรู้ขยะ ซึ่งมันมีของแต่ละระดับชั้นเลยนะ มีตั้ง 6 หน่วย แต่ละชั้นไม่เหมือนกัน ตอนแรกสงสัยเหมือนกันว่าในแต่ละระดับชั้น นักเรียนชั้นอื่นเขามีโอกาสที่จะได้เข้าไปเรียนรู้ เช่น อนุบาลเข้าไปเรียนรู้ของพี่ชั้น ป.1 - 2 หรือขณะเดียวกันพี่ ป.2 - 3 อาจจะมาสอนน้อง อะไรแบบนี้ครับ ตอนแรกแอบสงสัยเหมือนกันว่ากระบวนการพวกนี้โรงเรียนได้มีการวางแผนก่อนไหม หรือว่ามันเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ หรือว่ามันเกิดขึ้น ณ เดียวกันเลย แต่เมื่อไหร่ที่ใจซื่อซ่องใจไประดับหนึ่งแล้วนะครับที่คุณครูเล่าให้ฟังว่าเราใช้ตัวกระบวนการที่พานักเรียนเขาลงไปอยู่ในบริบทนั้นจริงๆ แล้วมันเกิดความสงสัยครับ

แต่ที่เราเองก็รู้นะ คุณครูก็รู้ว่าแต่ละระดับชั้นทำอะไรอยู่ ซึ่งพอเรารู้แบบนั้น พอเห็นนักเรียนเขาไปทางนั้น เราก็จะมีไอเดียแล้วว่าเราจะดำเนินการอย่างไรต่อ ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่อาจจะต้องใช้การวางแผนร่วมด้วย ขณะเดียวกัน ตอนที่เรากำลังใช้ตัวหน่วย ต้องมีการติดตามอยู่ตลอดเวลาเราจะใช้อย่างไร อย่างนี้ครับ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรณิรุ้งเจริญ (อาจารย์ศิ) : จริงๆ คุณครูต้องอดทนนะ อดทนเพราะอะไร อดทนไม่บอก ต้องไม่บอก แล้วก็คือค่อยๆ ถาม แซะๆ ไปเรื่อยๆ พาเขาไปในพื้นที่ พาเขาให้เห็น ให้เขาเก็บรายละเอียด อันนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก แล้วเมื่อไหร่ครูตาลและครูห่วนบอกว่าจริงๆ แล้ว คนที่อยู่ในชุมชน คนที่

เก่ง คนที่มีประสบการณ์ตรง มาแบ่งปัน เหมือนเป็นการเชื่อมรอยต่อระหว่างห้องเรียนกับชีวิตจริง คือถ้าคนในโรงเรียนมาพูดคุยกันก็จะเป็นแค่ในโรงเรียน แล้วอย่างไรต่อคะ พอหลังจากที่นักเรียนของปฐมวัยกับประถมศึกษาเขามีการทำกิจกรรมร่วมกันแล้วก็มีการเรียนรู้ในหน่วย คือจริงๆ ครูตาลมีมุมมองอย่างไรบ้างว่าเมื่อพี่ประถมศึกษามาช่วยสอนกับปฐมวัย มาช่วยแบ่งปันองค์ความรู้ เขาก็เกิดการเรียนรู้ะ เยอะเลยละ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ใช่ค่ะ เกิดการเรียนรู้ทั้งพี่และน้องนะคะ น้องๆ เรียนรู้เรื่องขยะ น้องๆ เรียนรู้เรื่องการสื่อสาร พี่ๆ ก็เรียนรู้เรื่องการสื่อสารเพราะเขาจะต้องทำอะไรเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่เขา มีให้น้องๆ ได้เรียนรู้ เขาต้องคิดเองว่าเขาจะทำอะไร กิจกรรมที่จะทำให้ให้น้องๆ ฟังเขาอย่างตั้งใจ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : อันนี้เป็นโจทย์หนึ่งเลยที่คิดว่าตัวพี่ ป.6 ก็ไม่ได้เตรียมตัวนะ แล้วพอได้โจทย์นี้ไป เขาต้องไปวางแผน การคิดเชิงระบบก็เข้ามา วางแผนการทำงานทุกอย่างหลายเรื่องนะ ซึ่งบรรยากาศการเรียนรู้แบบนี้มันจะทำให้ในโรงเรียน เขาจะเกิดคนที่รู้จริงทุกระดับชั้นนะคะ แล้วครูห่วน มันเกิดอะไรต่อหลังจากนั้นคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : หลังจากที่ได้เด็กๆ ได้เรียนรู้จากพี่แล้ว ที่นี้มาคุยกันคะว่าพอเขาได้เรียนรู้กับชุมชนเป็นอย่างไรบ้างนะคะ ซึ่งในระดับปฐมวัยก็ได้รับความอนุเคราะห์จากธนาคารขยะจิตอาสา มูลนิธิพัฒนาป่าตองมาให้ความรู้เกี่ยวกับขยะ เพราะที่สำคัญ ประเด็นแรกเลย เราไม่ต้องการเพิ่มขยะ เราทำให้มันเพิ่มมูลค่า แต่เราต้องการให้มันลดลงนะคะ จึงอยากสร้างความตระหนักตรงนี้ และที่สำคัญคือเพื่อเปิดโลกการเรียนรู้ของเด็กให้หลากหลายมากยิ่งขึ้นนะคะ พอมูลนิธิฯ มา เขาให้ความรู้เกี่ยวกับการแยกขยะ และดูว่าขยะอะไรที่สามารถรีไซเคิลได้ ที่สำคัญเลยคือได้มีการถ่ายทอดวิธีการทำหมอนหลอดด้วยคะ ที่ทางมูลนิธิป่าตองฯ เขาจะได้ส่งต่อไปยังผู้ป่วยที่นอนติดเตียงและมีแผลกดทับเพื่อจะให้นำหมอนหลอดเหล่านี้ไปช่วยเหลือผู้ป่วยเหล่านั้นได้

ตอนที่เด็กๆ เขาได้ความรู้ เขารู้สึกว่ามันมีคุณค่ามาก จากเดิมที่เขา มองว่าขยะมันก็คือขยะ ขยะมันจะไม่มีค่า แต่พอได้ฟังปราชญ์ชาวบ้าน และเจ้าหน้าที่จากมูลนิธิฯ มา ความคิดและพฤติกรรมต่างๆ ของเขาก็เปลี่ยนไป เขาตั้งใจมากขึ้นจากเดิมที่รู้สึกว่าการทำหมอนต้องมาทำความสะอาดขยะเพื่อนำไปต่อยอดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อคนอื่น โดยที่เขาไม่ได้คิดเลยว่าเขาจะได้อะไร เขาไม่ได้ต้องการหมอนเป็นของตัวเอง แต่เขารู้แล้วว่าหมอนนี้มันเป็นประโยชน์กับใคร

ที่นี้ เขาก็เริ่มเห็นคุณค่าแล้วคะ ในช่วงนั้นก็จะมีย่อยอนุบาล 2 ที่เขาจะทำเกี่ยวกับหมอนหลอด เพราะว่าได้รับความรู้มาแล้ว ที่นี้พีย่อยอนุบาล 3 จากที่เราได้รับความรู้จากมูลนิธิป่าตองฯ มาแล้ว ก็มาคุยกันในห้อง ลูกคิดว่าจะทำอย่างไรต่อกับขยะ ทำอย่างไรให้ขยะหมดไป ทำอย่างไรดีนะ เนื่องจากว่าชั้น ป.6 จะมีบริษัทเพิ่มมูลค่าขยะ เราก็จะรวบรวมขยะกันอยู่แล้ว เขาก็เสนอแนะว่าแทนที่จะแยกขยะอย่างเดียว ขยะที่รี

ไซเคิลนี้เอาไปส่งพี่เขาเพื่อให้เกิดมูลค่าขึ้น มีรายได้ แล้วเอาเงินนั้นมาทำกิจกรรมในห้อง หรือว่าซื้อขนมมากินกันในห้องดีไหม หรือว่าซื้อสิ่งของต่างๆ ที่นำมาใช้ประโยชน์ได้

โอเค ทีนี้ครูหุ่่นก็ไปกระซิบคุรตลว่าเด็กเป็นแบบนี้ละ แล้วชั้นอื่นๆ เขาก็รวบรวมกันในแต่ละห้อง ซึ่งบริษัทเพิ่มมูลค่าขะนี้ดีมากเลย Active มาก เด็กเรียนรู้จากการแยกขยะ เจอขยะก็เก็บโดยคุรไม่ต้องบอกจากปกติเป็นอย่งนั้นนะคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ในส่วนของกระบวนการตรงนี้ จริงๆ แล้วมันก็ไม่ใช่อีกกรรมถูกต้องไหม แต่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับตัวชีวิต ทั้งปฐมวัยและประถมศึกษา ซึ่งในการออกแบบกิจกรรมก็ต้องมีการชำเลื่องมองตัวหลักสูตรด้วย ถูกไหมคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น) : ถูกต้องเลยคะ ของปฐมวัยก็อย่างที่ว่าทราบกันดีว่าทั้งตัวมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ หรือว่าที่ประณเรียกว่าตัวชีวิตก็มีความแตกต่าง สมรรถนะก็แตกต่างกันคะ ตอนที่เรากออกแบบ เราต้องไปดูตรงนั้นด้วย ว่าทำแล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง เด็กจะทำในส่วนไหนเพิ่มเติมได้บ้าง เพราะว่าในระดับของปฐมวัยเราเป็นการเตรียมความพร้อมคะอาจารย์

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แสดงว่าจริงๆ แล้วกระบวนการที่ทำตรงนี้คือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นแล้ว ก็มีการติดตาม หรือการวัดและการประเมิน เพราะเห็นจากสไลด์บอกว่ามีเรื่องของการให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนด้วย แปลว่าตัวการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนก็จะเกิดขึ้นในระหว่างทางที่มีการจัดกิจกรรมเหล่านี้ ใช่ไหมคะ ครูตลและครูหุ่่น

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น) : ใช่คะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ในส่วนนี้ก็ต้องชี้ให้เห็นว่าจริงๆ แล้ว การทำงานทั้งระบบนี้ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ แต่เชื่อมโยงชีวิตจริง กับสิ่งที่อยู่รอบตัวของนักเรียน แล้วก็มีเรื่องของการวัดและประเมินผล ไม่ได้หลุดไปจากตัวชีวิต เรายังสอนที่ต่อยอดไปจากตัวชีวิตออกไปด้วยซ้ำนะคะ แล้วสุดท้ายนักเรียนเขาก็เกิดตัวทักษะสมรรถนะหลังจากที่เขาเห็นคุณค่า เห็นความตระหนักแล้วว่าเรื่องราวเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างไรต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนนะคะ เอาละ แล้วอย่างไรต่อคะ ครูหุ่่นและครูตล หลังจากเราได้ตรงนี้แล้ว คือหน่วยแรกเกิดขึ้นในการทำงาน มีทีมโค้ชมาช่วยต่างๆ คะ ทำอะไรกันต่อคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น) : ครูหุ่่นขอเล่าอีกนิดหนึ่งนะคะ ก็คือว่าเดิมทีแจ้งไปว่าหน่วยการเรียนรู้ที่เราได้วิเคราะห์ร่วมกันคืออะไรคือขยะ แต่ตอนนี้มันไม่ใช่แล้วคะ มันไปไกลกว่านั้นคะ มันเกิดจากตรงนี้ละคะ บริษัทเพิ่มมูลค่าขยะ มาเก็บขยะของอนุบาลคะ บอกว่าถุงใหญ่มาก ถ้าทุกท่านมองไปที่สไลด์จะเห็นภาพด้านล่างๆ จะเห็นถุงขยะถุงใหญ่มากคะของชั้นอนุบาล แล้วเขาตั้งใจมากเลยคะ เขาคิดว่าเขาจะต้อง

ได้ตั้งคียะ ครูห่วนเลยให้เขาคาดคะเนดู ว่าลองเดาดูซิว่าเราจะได้อะไรบ้าง จากประสบการณ์ของเขา เขารู้ค่าตัวเลขนะคะ คือ 50 คือสูงสุดของเด็กปฐมวัยในเวลานั้น เขาก็มองว่าสูงสดน่าจะ 50 ทั้งที่เขารู้จำนวนนับถึง 100 แต่เขาบอกว่าน่าจะขายได้ 50 แต่พอไปซังจริงได้ 13 บาท งค้ะ ง แบบว่า 13 บาท ครูห่วน ในห้องเรามี 24 คน จะแบ่งคนละบาทยังไม่พอเลย

ดังนั้น มีอยู่คนหนึ่ง น้องอติมาเขาพูดขึ้นมาว่า แล้วจะท้ออย่างไรให้มันได้มากกว่านี้ นันนะสิ ทำอะไรให้มันมากกว่านี้ ที่นี้พอเขามองแล้ว เขาเห็นว่าน้องอนุบาล 2 ทำหมอนหลอดแล้ว ขยะมันมีมูลค่า ของเขาจะทำอะไร เขาก็ทำเปเปอร์มาเช่ แต่ในกระบวนการก่อนจะมาเป็นเปเปอร์มาเช่มันเยอะมากเลยนะคะ ครูห่วนขอเล่าย่อยๆ อย่างที่ทุกท่านทราบอยู่แล้วว่าเปเปอร์มาเช่ทำจากกระดาษ แต่อย่าลืมนะคะขยะในโรงเรียน จากที่เราสำรวจตั้งแต่สัปดาห์แรกๆ มันไม่ใช่กระดาษที่มากที่สุดน้ะในโรงเรียน มันจะเป็นกล่องนมและแผงไข่ที่ได้มาจากโรงอาหาร อันนี้เราสำรวจหมดเลยนะ

ปรากฏว่าตอนแรกเขาก็เสนอมาว่ากล่องนม อีกส่วนหนึ่งบอกว่าจะพัฒนามาจากแผงไข่ เขาก็ให้เหตุผลมา กลุ่มที่เขาใช้กล่องนม บอกว่าเพราะว่ามันมีเยอะ เขาให้เหตุผลได้แค่นั้น ส่วนกลุ่มที่บอกแผงไข่ เขาบอกว่ามันมีเยอะ ที่สำคัญเคยเห็นเขาขายได้นะ เขาขายได้ เขาเลยได้สรุปกันว่าเอาแผงไข่มาทำเปเปอร์มาเช่ แล้วเขาก็พัฒนามา จากเดิมที่บอกว่ามันไม่สามารถทำเปเปอร์มาเช่ได้ง่ายเหมือนกระดาษ เขาต้องหาวิธีในการทำให้มันง่ายขึ้น โดยการแช่น้ำ อันนี้เรารู้จากสิ่งที่เขาได้ไปค้นหาในอินเทอร์เน็ต แล้วไปถามผู้รู้ในโรงเรียน และถามคุณพ่อคุณแม่ในแต่ละชั้น ในส่วนนี้ เราได้ใช้เวลา 2 - 3 เดือนเลยทีเดียวกว่าจะได้เปเปอร์มาเช่

ทั้งนี้ สืบเนื่องจากที่อาจารย์ศิถามว่ามันเชื่อมโยงกับการเรียนรู้อย่างไร คือว่าตอนที่เรามาทำเปเปอร์มาเช่ในสัปดาห์นั้น มันจะมีหน่วยเกี่ยวกับคณิตศาสตร์น้ะรู้ เห็นภาพที่ 4 ไหมคะ เด็กๆ ก็ได้้นำเปเปอร์มาเช่ที่เขาได้อันนั้นไม่ใช่ดินน้ำมันนะคะ อันนั้นคือเปเปอร์มาเช่ เป็นแผงไข่ที่นำไปแช่น้ำ แล้วเขาเอามาปั้นด้วยตัวเอง ปั้นก็คือเครื่องปั้นแบบกตมือนะคะ ซึ่งเครื่องปั้น กว่าจะได้มาซึ่งวิธีปั้น ก็คือตำ ขยำ ฉีก แล้วสุดท้าย เขามาสรุปได้ว่าการปั้นนี้มันทำให้แผงไข่ยุ่ยได้มากที่สุด แล้วก็ปั้นได้ง่ายที่สุด เห็นไหมคะ มันมีเนื้อหาเยอะมากจริงๆ

คุณปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร (คุณเปา) : อันนี้เป็นเด็กชั้นไหนคะ คุณครู

คุณครูสุภาภรณ์ ปรานเกิด (ครูห่วน) : เป็นเด็กระดับอนุบาล 3 ค่ะ อายุ 5 - 6 ปีค้ะ

คุณปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร (คุณเปา) : เขามีวิธีการสืบค้น Search หาข้อมูลอย่างไรคะ อย่างที่เมื่อกี้อาจารย์บอกว่าเขา Search หาข้อมูล

คุณครูสุภาภรณ์ ปรามเกิด (ครูหุ่น) : พอเขาบอกว่าจะดูใน Google ซึ่งหลายๆ คนมีประสบการณ์ แต่ว่าเขาไม่สามารถพิมพ์ได้ มีคนเสนอว่าให้พูดเข้าไปในโทรศัพท์ หรือให้ครูช่วยพิมพ์ให้ คุณครูก็ถามว่าลูกอยากให้ครูพิมพ์คำว่าอะไร ครูหุ่นจะได้พิมพ์ให้ เขาบอกว่าเดิมก่อนที่จะมาเป็นเปเปอร์มาเซ่ แดงไข่มุกทำอะไรได้บ้าง มันก็มีข้อมูลขึ้นมาเยอะแยะเลย แต่จริงๆ แล้วที่เราสืบค้นดูร่วมกัน เด็กๆ ก็เห็นว่าเขาก็แค่เอาแดงไข่มุกมาตัดแล้วตกแต่งให้มันเป็นงานศิลปะ ก็ได้เช่นกัน มันไม่ได้จำเป็นต้องมาทำเป็นเปเปอร์มาเซ่ก็ได้นะ

คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจิตร (คุณเปา) : ตอนที่สืบค้นมันก็จะออกมาทั้งภาพ ทั้งวิดีโอ แล้วก็ทั้งตัวอักษร แล้วเด็กอนุบาล เขาไปได้รับ Information จากไหนคะ ใน Google นี้

คุณครูสุภาภรณ์ ปรามเกิด (ครูหุ่น) : ใน Youtube ค่ะ เราจะเข้าไปดูใน Youtube เลย พอเราค้นหาใน Google บ๊อบ มันก็จะมีขึ้นมาเลย Youtube และเนื้อหารายละเอียด เด็กๆ พอเขาเห็นว่ามี Youtube เขาก็เข้าไปทางนี้นี่ละ พอครูหุ่นเข้าไป มันก็มีภาพหลากหลายเลยคะอาจารย์ ทีนี้เขาก็ดูว่าภาพไหนที่เขาสนใจ พอตัวแทนเสนอมา เพราะตอนนั้นบางคนก็ยังอึ้งอยู่ ก็จะมีบางส่วนที่พอใช้เทคโนโลยีเป็น ที่แรกเขาก็เอานั่นเอานี่ แล้วก็เปิดดูด้วยกัน ซึ่งบอกเลยคะว่าอย่างที่อาจารย์ศิบอก ครูต้องอดทนมากจริงๆ แล้วอยากบอกมากแต่ก็ไม่บอก ซึ่งจริงๆ แล้วเราไม่ได้คิดว่าจะมาถึงเปเปอร์มาเซ่ด้วยซ้ำไป บอกแค่ว่าเป็นงานศิลปะคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : จริงๆ แล้วจุดนี้มันเป็นตัวที่ต่อยอดมาจากตัวโครงงานขยะ แล้วก็เกิดประเด็นว่าได้เงินน้อยจากการขายขยะ ก็เลยมองไอดีกันว่าจะทำอะไรเพื่อที่จะเพิ่มมูลค่า แต่อาจารย์ศิชอบไอดีโดยตรงนั้นะ คือว่ามีการให้น่าเสนอแล้วก็ได้แลกเปลี่ยนกัน จนสุดท้ายหาข้อสรุปของห้อง เป็นเหมือนกับการบ่มเพาะ เรื่องของประชาธิปไตย เข้าไปให้เขาจับฟังความคิดเห็นของเพื่อนแต่ละคน แล้วถ้าสมมติว่าไม่รู้ว่าจะทำได้หรือเปล่า หาข้อมูลเพิ่ม ก่อนที่จะสรุปอะไรก็ตาม ไปหาข้อมูลเพิ่มเติม แต่แบบที่อาจารย์เปาได้ถามมาเลย คือแล้วเด็กจะสามารถที่จะเลือกได้อย่างไรว่าคือ "ดีที่สุด" ตรงไหนคือข้อมูล ตรงไหนที่ได้ฟัง หรือว่าควรจะต้องเข้าไปอ่าน เข้าไปดู ซึ่งจริงๆ ตรงนี้จะมีคุณครูที่คอยแนะนำ เอาละ เห็นอยู่ว่ามีอะไรบ้าง แต่ก็ไม่ได้บอกว่าอันนี้คือดีหรือไม่ดี แต่อย่างน้อยให้เด็กเขาเป็นคนตัดสินใจเลือกนะคะ

ครูหุ่นคะ แล้วหลังจากที่เด็กทำตรงนี้ได้ ระหว่างทาง เน้นนอนว่าเขาลองผิดลองถูก แล้วเวลาของการจัดการเรียนตอนนี้ ใช้อย่างไรแล้ว นานแค่ไหน ในหน่วยเริ่มจากการแค่คัดแยกขยะเพื่อจะไปขาย แต่ตอนนี้ต่อยอดเป็นลักษณะของการที่เด็กเสนอแล้วว่าจะทำอะไรนั้น เพื่อที่จะลองดูว่ามันเพิ่มมูลค่าได้หรือเปล่า ใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไรคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปรามเกิด (ครูหุ่น) : 3 เดือนคะ โดยที่เราบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ที่เราได้วางแผนไว้เป็นรายปีด้วยนะคะ อย่างที่บอกว่าตรงนั้นพอเกี่ยวกับคณิตศาสตร์แสนรู้ในกิจกรรมสร้างสรรค์

แล้วก็เปเปอร์มาเข้ามาใช้ในหน่วยการเรียนรู้ด้วยนะคะ แล้วอีกหลายๆ หน่วยที่เราไม่ได้ขึ้นภาพในตอนนี้นะคะ แล้วพอได้ผลงานออกมา สรุปลแล้ว เขาจากเดิม อย่าลืมว่าเขาบอกว่าอยากให้ขยะของเขาขายได้เงินมากขึ้น สรุปลแล้ว เขาไม่ขายค่ะ เขาหวังค่ะ มันสวย เสียหาย เราไม่มีภาพตอนงานที่เด็กทำสำเร็จแล้ว และได้เอาไปให้ผู้ปกครองดูนะคะว่าสำเร็จแล้วเป็นอย่างไร ซึ่งสิ่งที่เขาได้มานี้มันเหมาะกับวัยของเขาด้วย

ผศ.ดร.ศิริวรรณ จัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ในส่วนนี้ มีข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองใหม่ เช่นบอกว่าให้โอเคกับเรื่องของการที่ว่าจะไปทำอย่างไรให้ดีขึ้นในอนาคต

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุวัน) : การต่อยอดในเรื่องที่ดีขึ้นนี้ ในส่วนนี้ ผู้ปกครองจะเพิ่มเติมในเรื่องความชื่นชอบมากกว่านะคะ คือว่าสิ่งที่เด็กเขาเปลี่ยนไปเลยนะคะ ลูกเขาเปลี่ยนไปจากเดิมที่ไม่ได้สนใจว่าในบ้านเราจะมีอะไร หรือว่าแม่จะทำอะไร โน้นนี้นั้น ตอนนี้อาจารย์เริ่มสนใจ ยกตัวอย่างขยะในบ้านก่อน แพงไข่มแม่จะเอาไปทิ้ง เขาบอกว่าเก็บไว้ก่อน ขวด แม่เก็บแยกนะ ครูหุวันไม่ได้บอก แม่ไม่ได้บอกให้แยก ลูกนั้นละบอกให้แม่แยกก่อน อันนี้มันขายได้ อันนี้มันใช้ได้ โน้นนี้นั้น คือสิ่งนี้ผู้ปกครองสะท้อนมาว่ามันเปลี่ยน

คือเด็กเขาเปลี่ยนมากกว่าการที่เราจะประเมินผลทางวิชาการตามพัฒนาการเด็กทั้ง 4 ด้าน ที่บอกว่าในส่วนนี้ พอเราเอามาประเมินจริงๆ แล้ว มันผ่านนะคะ เด็กทำได้หมด และเด็กชื่นชอบที่จะทำเรื่องแบบนี้ แล้วเขาไม่ย่อท้อ อย่างเช่น อาจารย์เคยรู้สึกไหมคะว่าเวลาเราออกแบบหน่วยการเรียนรู้ บางอย่างเราบอกให้เขาทำกิจกรรมนี้ เขาจะบอกว่าหนูทำไม่ได้ อาจารย์ก็มีลูกใช้ไหม มีค่านี้ออกมา ลูกไหม

ผศ.ดร.ศิริวรรณ จัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : เขาไม่รู้ว่าทำไปเพื่ออะไร

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุวัน) : ถูกค่ะ แต่อันนี้ กว่าที่จะได้มาเป็นเปเปอร์มาเซ่ มันไม่ได้ง่ายเลย ครูหุวันบอกแล้วว่ามันไม่ได้ง่าย เขาต้องทำเอง

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : อาจารย์ศิครับ ฟังๆ มานี้ ผมคิดว่าเราเริ่มเห็นอะไรบางอย่างแล้วว่าเด็กเริ่มที่จะนำตัวองค์ความรู้ ตัวทักษะกระบวนการ ที่เขาได้จากโรงเรียนไปใช้ที่บ้าน จากนั้นเราสามารถเรียกว่าเด็กกำลังเกิดสมรรถนะได้ไหม

ผศ.ดร.ศิริวรรณ จัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ถูกต้องค่ะ ในเรื่องของกระบวนการที่ทำอยู่ตอนนี้ มันเหมือนการบ่มเพาะไปเรื่อยๆ เลย แล้วอย่างหนึ่งที่อาจารย์ศิเห็นคือว่าบทเรียนนี้ริเริ่มจากการพาเขาไปฝังตัว ไปฝังตัวกับสิ่งที่เขาเกี่ยวข้อง ได้เห็นว่าผลที่เกิดขึ้นกับการที่มีขยะอยู่รอบตัวของเขาเป็นอย่างไร แต่ว่าระหว่างทาง ครูต้องมีกระบวนการทำงานเป็นทีมมากๆ ถึงจะทำตรงนี้สำเร็จ แล้วก็ต้องมีเครือข่ายเข้ามาช่วยด้วยนะคะ

ครูห่วนคะ ขอถามนิดหนึ่งคะ เพราะว่าเรามีเวลาน้อย ขอถามว่าหลังจากตรงนี้คุณครูมีการต่อยอดอย่างไร แล้วเกิดกระบวนการทำงานอย่างไรต่อที่จะคิด คือจะต้องเก็บตรงนี้น่อนะ ไม่ใช่ว่าตรงนี้นจบแล้ว ไปเรื่องอื่นๆ หรือคุณครูมีกระบวนการทำงานอย่างไรที่ทำให้ตัวการเรียนรู้ของนักเรียนตรงนี้เกิดการต่อเนื่องไปเรื่อยๆ แล้วส่งต่อไปยังประถมศึกษา เพราะอย่างหนึ่งที่ระบบการศึกษาเจอคือรอยต่อระหว่างอนุบาล 3 ไปจนถึง ป.1 ตรงนี้คุณครูทำอย่างไรต่อคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : หลังจากที่เขาได้ทำงานสำเร็จตามที่เรที่ตั้งเอาไว้ตั้งแต่แรกนะ คะ เขาก็ได้นำเสนอสิ่งที่เขาได้เรียนรู้และผลงานที่เขาได้ทำด้วยตัวเองออกมา จากนั้นคุณครูก็ได้ซักถามเขาไป ว่าถ้าลูกจะเอาไปใช้ในชีวิตจริง ลูกจะเอาไปทำอะไรได้บ้าง แล้วลูกจะทำอะไรต่อกับเปเปอร์มาเช่ นี้ มีเด็กๆ เสนอมาว่าผลงานที่เขาทำออกมามันคือกระถางต้นไม้ ที่ทำจากเปเปอร์มาเช่ ใส่ต้นไม้เล็กๆ คือต้นแคสตัล แล้วมันมีสี แต่มันไม่มีกลิ่น เขาบอกว่าเขาจะเพิ่มกลิ่นเข้าไป จากเดิมที่เขาจะใช้ลูกในบ้าน เขาอาจจะไปตั้งขายได้ อะไรแบบนี้

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ก็เป็นการต่อยอดของเด็ก แล้วกระบวนการทำงาน ของครู พอเสร็จจากตรงนี้แล้ว เรามีการทำงานอย่างไรต่อคะ พอเราได้เห็นการเปลี่ยนแปลง ได้ตัวนวัตกรรม ออกมาแล้ว ครูทำงานอย่างไรต่อในการที่จะพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ของตนเอง และเรื่องของการพัฒนา วิชาชีพครูคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : คะ เราก็ได้มาเอาเรื่องนี้มาพูดคุยกันในวง PLC แล้วก็พูดไป ถึงระดับประถมศึกษาว่าเด็กเหล่านี้ที่ผ่านกระบวนการการเรียนรู้แบบนี้ เรียนรู้ในสิ่งที่เขาสนใจ แล้วเด็กจะเป็น อย่างไรบ้าง แล้วมาดูผลการประเมินพัฒนาการกันว่าเด็กเกิดอะไรขึ้นบ้าง ที่เป็นจุดเด่นเลยคือเราสามารถ มองเห็นเลยว่าพัฒนาการทุกด้านมันเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเกี่ยวกับทักษะชีวิตของเขา เขาสามารถทำอะไรได้ด้วย ตัวเอง ที่สำคัญคือเขาช่างถาม มีนิสัยที่มันต่างจากเด็กรุ่นที่ผ่านมานะคะ

ขออนุญาตพูดย้อนกลับไปอีกว่า ตอนนั้นเราก็ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ตามหลักสูตร ถูกต้อง ไหมคะ แล้วเด็กก็ผ่านการประเมิน แต่ลักษณะที่มันเปลี่ยนแปลง ที่เรามาพูดกันภายหลังจากที่เด็กขึ้น ป.1 แล้ว ชัดเจนเลยว่าเด็กกล้าคิด กล้าพูด กล้าถาม และกล้าที่จะทำเลย คือไม่ใช่แค่พูด แล้วก็ลอยๆ ไป แต่เขา กล้าที่จะทำเลย แล้วเขาก็ไม่กลัวที่จะทำสิ่งเหล่านั้น นี่เป็นสิ่งที่สะท้อนมาจากครู ป.1

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แสดงให้เห็นว่าตัวทักษะกระบวนการตรงนี้ รวมไปถึง องค์ความรู้ที่เขามี ก็ต่อยอด ส่งต่อไปยัง ป.1 แล้วอย่างไรต่อคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ก็เหมือนที่ครูห่วนบอกนะคะ หรือที่อาจารย์ศิถาม ถ้าเกิดว่าปฐมวัย ปั่นมาดีแล้ว เด็กๆ มีทักษะที่ดีแล้ว แต่ประถมเราไม่ได้มาต่อยอด เด็กก็จะไม่เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เพราะฉะนั้นจุดนี้มันเป็นอีกจุดหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนเราต้องมาวางแผนการเรียนรู้ ว่าทำอะไรให้หน่วยการเรียนรู้ี้ ควรจะมีความต่อเนื่องนะคะ แล้วบางทีบางครั้งก็แน่นอนว่า ป.1 สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เราต้องเน้นเป็นพิเศษคือเรื่องของการอ่านออกเขียนได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องควบคู่กับการพัฒนาทักษะกระบวนการด้วย

เพราะฉะนั้น การต่อยอดของหน่วยจริงๆ ก็เหมือนเมื่อก็บอกว่าประถมแต่ละชั้นก็จะมีภาระงานต่อเนื่องของหน่วยการเรียนรู้ะคะ จริงๆ ครูหุ้่นเล่าปฐมวัยไปเยอะมาก จะเห็นว่าสัมพันธ์กับประถมอยู่เยอะเลยที่พี่ๆ จะได้มาดูแลน้องๆ หรือพี่ๆ ก็มีกระบวนการเรียนรู้ หรือแม้แต่เรื่องการแยกขยะแล้วมาขาย ทุกชั้นทุกห้องนะคะ เขาก็จะได้มีส่วนร่วมในการที่จะคัดแยกขยะ แล้วนำขยะนี้มาขายให้กับบริษัทเพิ่มมูลค่าขยะ เพราะว่าบริษัทเพิ่มมูลค่าขยะนี้

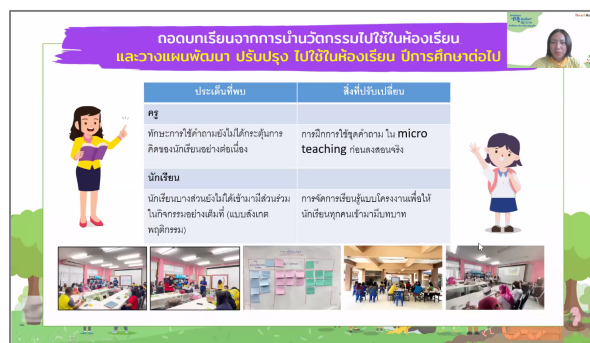
เมื่อกี้ท่านจะเห็นมันจะอยู่ชั้น ป.5 - 6 นะคะ เพราะว่าเราต้องการให้เด็กใน 2 ห้องนี้เขาจะมีการแบ่งกลุ่ม เขาก็จะตั้งบริษัทของตัวเองเป็นบริษัทย่อยก่อนนะคะ และเขาจะมีห้องที่เขาจะต้องรับผิดชอบ เช่น พี่ ป.5 เขาก็จะมีห้องรับผิดชอบอนุบาล คือแต่ละบริษัทเขาจะมีการแข่งขันประชาสัมพันธ์ที่จะเรียกลูกค้า คือเขาจะเรียนรู้ในเรื่องของกระบวนการ ในเรื่องของการทำบริษัท ในเรื่องของการแบ่งงานกันภายในบริษัทของเขาเป็นทีม ใครรับผิดชอบเป็นประธานบริษัท ใครเป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่จะรับผิดชอบใหญ่ แล้วก็ร่วมกันดูแลในบริษัท

แต่ว่าก่อนอื่นจริงๆ ก่อนที่จะไปถึงบริษัท ถ้าจะดูจากในภาพด้านล่างคือโชคดีว่าโรงเรียนของเราตั้งอยู่ในชุมชน ที่มีอยู่จุดหนึ่งที่เป็นศูนย์พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนกิ่งแก้วซอย 1 นะคะ ซึ่งตอนนั้นคุณครูไปเจอท่านโดยที่ตอนนั้นแม้แต่ตัวครูก็ยังไม่รู้แหละ อาจจะมึนท่านที่รู้ แต่ว่าพอเรารู้จักท่าน ท่านเป็นชาวบ้านที่ท่านบอกว่าท่านจบแค่ประถมศึกษา ป.4 หรือ ป.6 ไม่แน่ใจ แต่ว่าท่านสามารถที่จะทำศูนย์สิ่งแวดล้อม และดูแลในซอยชุมชนกิ่งแก้วซอย 1/7 เราได้พาเด็กๆ เข้าไปฝังตัวอยู่ที่นั่น 1 วัน ได้สัมภาษณ์ ได้ซักถาม ได้พูดคุย ซึ่งในชุมชนตรงนั้นจะเห็นได้ว่าในภาพจะมีชาวบ้านหลายคนทำให้ความรู้แก่เด็กๆ

ในส่วนของพี่ๆ เอง แน่นอนว่าเป็นพี่โต พี่โตจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้น้อง ในเรื่องของขยะนี้ ทำไมต้องแยก แยกทำไม ทำไมผมต้องมาแยกใบไม้ เนื่องจากโรงเรียนมีใบไม้เยอะ ทำไมต้องแยกใบไม้กองรวมกันแล้วเอาไปเททิ้งเลยไม่ได้หรือครับ เขาสามารถที่จะไปเรียนรู้ในเรื่องของการเอาใบไม้ที่เพิ่งร่วง ใบไม้ที่เขาพับถมมานานแล้ว เขามาศึกษาการย่อยสลาย เขาก็บอกว่ามันมีการเปลี่ยนแปลง ผมลองไปหาพลาสติก เพราะว่าบางครั้งเด็กเขาไม่แยก เขาก็แยกแยกนะคะ ก็เทรวมลงไปเลย แต่ว่าพอเขาเอามาดูลักษณะของเนื้อสาร ซึ่งตรงนี้ไปบูรณาการร่วมกับวิชาวิทยาศาสตร์ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางเคมี หรือการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เขาก็มองเห็นว่า ครูครับ มันไม่เห็นเปลี่ยนเลย มันแค่สกปรก เพราะโดนทับถม แต่เนื้อพลาสติกมัน

ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะเนื้อหาสาระเลย พวกนี้ค่ะ มันทำให้เขารู้สึกสร้างความตระหนักรู้ว่าเราจะต้องเริ่มดำเนินการแล้วนะ ก็จะเป็นโครงการต่อยอดไปเรื่อยๆ ค่ะ

ทีนี้ พอจบ พอเราดำเนินการไปแบบนี้ เหมือนที่ครูห่วนบอกว่าเราสอนไป ในภาคเรียน ประมาณ 3 - 4 เดือนนี้ เราก็มาถอดบทเรียนจากการที่เราได้ลองนำนวัตกรรมที่เราสร้างกันขึ้นมา ที่คุณครูสร้างขึ้นมามาแล้วเราทำแล้วเป็นอย่างไรบ้าง จบปีที่ 1 เราได้หน่วยการเรียนรู้ขึ้นมา แต่ก็ยังมีจุดประเด็นที่เราพบ จุดดีคือเรามีการเปลี่ยนแปลง คุณครูมีความสุขใหม่ ผู้ปกครองมีความสุขใหม่ค่ะที่คุณครูสอนแบบนี้ แต่สิ่งที่เราพบ ที่เราจะนำมาต่อยอดก็เป็นสิ่งที่เราต้องหาว่ายังมีอะไรที่ยังอยากจะต้องปรับต่อนะคะ

ในปีแรกนี้ เรายังมองว่าในเรื่องทักษะการใช้คำถามของคุณครู เราพยายามใช้คำถามเหมือนที่ครูห่วนบอกว่าเราพยายามรอ เน้นนอนว่าในตอนที่เราเขียนแผนการสอน เราอาจจะมีคำถามแค่นั้นๆ หรือว่าถามแบบนี้เพื่อให้ได้คำตอบอย่างนี้ แต่พอเราสอนจริงหน้างาน มันไม่ใช่ซะนะ คุณครูยังต้องปรับเปลี่ยน ทำอย่างไรให้เราใช้ชุดคำถามให้เป็น ถ้า 1 ไม่ได้ เราจะมี 2 3 4 5 ทำอย่างไรให้เด็กเข้าใจได้ด้วยตัวของเขาเอง โดยที่ครูเป็นแค่พี่เลี้ยง

ในขณะเดียวกัน นักเรียน เน้นนอนว่าการทำงานเป็นทีมนี้ มันก็ยังมีส่วนที่บางทีในกลุ่ม ถ้าพี่โตบางที่ยังมีการเกี่ยงกัน คนนี้ไม่เอา คนนี้ไม่เก่ง คนนี้ทำอย่างนี้ ก็ยังมี แล้วบางคนก็ยังไม่กล้าเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่ม เราทำอย่างไรละที่จะทำให้เขาต้องมามีบทบาทมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้เราก็ปรับเปลี่ยนในเรื่องของการทำแผนการสอนในหน่วยถัดไป เราก็จะให้นักเรียนต้องรู้จักแบ่งบทบาทให้มากยิ่งขึ้น แล้วในแต่ละบทบาทนั้น แม้จะมีบทบาทของตัวเอง เขาจะต้องทำอย่างไรที่จะต้องเสริมซึ่งกันและกัน ตรงนี้คือในหน่วย เราก็จะเสริมเติมเต็มไปกับนักเรียนตรงนี้ นี่คือการที่เราทำการถอดบทเรียนจากการใช้นวัตกรรมปีแรกค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แสดงว่าพอมีการพัฒนานวัตกรรม เราก็มีเรื่องของ การใช้ PLC เป็นในส่วนของการที่มาสสะท้อนคิดกับการปฏิบัตินะ ทำให้เห็นถึงตัวคอนเซ็ปต์ สรุปลคอนเซ็ปต์ ออกมาให้ได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ทำแล้วดีทำต่อ แล้วอะไรคือสิ่งที่จะต้องเติมเต็ม โดยการที่มาเพิ่มเติมระหว่างทาง ให้ทั้งกับครูและกับนักเรียน โดยด้านของนักเรียนมีการเก็บตักนักเรียนรายบุคคลเกิดขึ้น ซึ่งตรงนี้จะได้อีก อันหนึ่งที่จะต่อยอดไปยังการวางแผนของการจัดการเรียนการสอนในหน่วยต่อไปใช้ไหมคะ คุณครูตาล

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ใช่ค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ขออนุญาตไปที่หน่วยต่อไปเลยนะคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครู

ताल) : เราขอไปอย่างรวดเร็วเลยนะคะ สำหรับหน่วยต่อไป ปีแรกส่วนใหญ่จะเห็นว่าเป็นแนวขยะรีไซเคิลนะคะ ขยะทั่วไป แต่ที่นี้ในโรงเรียนของเรามันจะมีขยะอินทรีย์อยู่ด้วยนะคะ เนื่องจากว่าไหนจะเป็นพวกเศษผักผลไม้ที่เกิดจากการ

ปรุงอาหาร ซึ่งตรงนี้เราก็ได้จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่เป็นในส่วนของโครงงานฐานบูรณาการขึ้น ซึ่งก็จะเริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล 2 - ป.6 เช่นเดียวกัน

ในส่วนของหน่วยการเรียนรู้นี้จะเริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล 2 ขยะเปียก อี๋ นากลัว อนุบาล 3 ไล่เดือนจอมมุด ป.1 โลกของไล่เดือน เขาจะเรียนรู้ขยะ เด็กเล็กรู้ว่าไล่เดือนมันเป็นอย่างไร ป.2 บ้านของไล่เดือน แล้วที่อยู่ล่ะคะ เขาอยู่กันอย่างไร เขาอยู่กันแบบไหน ตรงนี้เขาจะไปต่อยอดในเรื่องของโครงงานได้อีก ป.3 ไล่เดือนดินกินอะไร แน่นอนว่าเมื่อกินแล้วก็ต้องถ่าย ถ่ายแล้วสิ่งที่ถ่ายออกมา ขี้ไล่เดือนนำไปทำอะไรได้ไหม มันมีดีกว่าที่คิดนะคะ จะเห็นได้ว่าเดี๋ยวนี้เขาจะตั้งขายกันเยอะ เขาก็จะต้องเอามาต่อยอดว่าแล้วจะทำเป็นผลิตภัณฑ์มูลไล่เดือนของหนูสู่ชุมชน เขาจะอย่างไร เขาจะออกแบบผลิตภัณฑ์อย่างไร จะเอาไปใช้ประโยชน์อย่างไร

สุดท้าย ที่ ป.6 จะเรียนรู้โครงงานฐานไล่เดือนว่าเขามีอะไร จริงๆ ตอนนี้เขามีไอเดียหลากหลายมากเลย ในเรื่องของขยะ ในเรื่องของไล่เดือน ที่ปีนี้เราคิดว่าเราจะต่อยอด หลังจากที่เราได้ On Site ตอนนี้ ซึ่งจะเห็นว่าหน่วยการเรียนรู้ที่เพิ่มเติมเข้ามาคือเรื่องของสมรรถนะ จากการที่สอน Active Learning บูรณาการ 8 กลุ่มสาระแล้ว ปีถัดไปเราก็ได้เสริมเติมเต็มในเรื่องของสมรรถนะเข้าไปมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นที่เรามีเป้าหมายเพิ่มขึ้นคือเรื่องของการคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารนะคะ

ที่นี้ อาจารย์ศิวะ เสียตายคะว่าตอนที่เรารจัดทำหน่วยเสร็จแล้ว กำลังทำหน่วย มันเป็นสถานการณ์ที่จังหวัดภูเก็ตเราไม่สามารถที่จะสอน On Site ต่อได้ เลยทำให้เด็กๆ ต้องหยุดชะงักที่คุณครูไม่สามารถสอนได้ในภาคเรียนที่ 1 เพราะมีสถานการณ์โควิด เราเลยต้องมาคิดกันใหม่ว่า เหลืออีกตั้งหลายเดือน แล้วดูท่าทีวีแววแล้วเราไม่น่าจะได้เปิดเรียนแล้วในภาคเรียนที่ 1 เราต้องสอนแบบ Online แต่เด็กโรงเรียนบ้านกู่ของเราด้านความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ มันไม่พร้อม ดังนั้นมันเป็นสถานการณ์เฉพาะหน้าแล้วละ

ที่นี่ ท่าน ผอ.เองมีเครือข่ายของโรงเรียน บ้านเชิงทะเล (ตันติวิท) แล้วท่านได้ออเดียแล้วนำมาเข้าสู่ PLC ว่าเราจะทำอย่างไรที่จะให้ได้ก็ๆ เขาได้เรียนรู้บูรณาการในหลายกลุ่มสาระในเรื่องเดียวกัน นอกจากได้ในเรื่องของความรู้แล้ว ให้เด็กๆ ได้เกิดทักษะชีวิต และนอกจากนี้เขาได้อาหาร เลยเกิดหน่วยการเรียนรู้ทักษะชีวิตพิชิตเห็ดนางฟ้าขึ้นมาอย่างฉับพลันใน 1 สัปดาห์นั้นเลย

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์คิ) : แสดงว่าตอนนี้ตัวไส้เดือนคือชะลอเก็บไว้ก่อน สอนได้ป็นิดหนึ่ง Intro ไว้แล้วเก็บไว้ก่อน เพราะมีสถานการณ์เข้ามาแล้วไม่สามารถจัด On Site ได้ก็ปรับทันที คือใช้วง PLC เป็นพื้นที่ในการสร้างสรรค์หน่วยใหม่อย่างเร่งด่วน เพื่อที่จะไปตอบโจทย์เรื่องของการเปลี่ยนแปลง Platform การจัดการเรียนการสอนกับตัวความพร้อมของนักเรียนโรงเรียนบ้านกู่กู่ เลยได้หน่วยการเรียนรู้ทักษะชีวิตพิชิตเห็ดนางฟ้าขึ้นมาทันทีเลย ใช่ไหมคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ค่ะ ใช่ค่ะ ตัวหน่วยการเรียนรู้นี้ เด็กๆ ทุกคนเขาก็จะได้รับเห็ดคนละ 3 ก้อน บ้านไหนมี 3 คนพี่น้องก็เป็น 9 ก้อน เพราะฉะนั้นทุกคนจะได้เรียนรู้จากเห็ดทั้งหมดนะคะ ที่นี่เนื่องจากว่าในช่วงที่เราสอนตอนนั้น แนนอนว่าเด็กๆ เขามีหลายรูปแบบ บางคน Online ได้ บางคน Online ไม่ได้ แต่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่ม Line เราก็จะส่งคลิปในเรื่องการเรียนการสอน หรือระหว่างที่เพื่อนเรียน Online ก็มีการอัดคลิป คุณครูก็จะส่งเข้าไปในกลุ่ม Line ก็จะเป็น On Demand แล้วที่สำคัญจะมีสมุดบันทึกนะคะ ซึ่งจะเป็น On Hand ให้กับเขาได้เรียนรู้ด้วย

เพราะฉะนั้น พอเขาได้รับก้อนเห็ดไปแล้ว ถ้าเป็นเด็กเล็ก คุณครูอาจจะมีการส่งคลิปที่เกี่ยวกับการเพาะเห็ดไปให้ ถ้าเป็นพี่โต คุณครูอาจจะไม่ได้ส่ง แต่พี่ๆ เขาอาจจะสืบค้นด้วยตัวเองได้นะคะ จากมือถือนะคะที่เขาสามารถที่จะสืบค้นว่าวิธีการเพาะเห็ด เขาจะต้องทำอย่างไร ที่สำคัญเขาจะต้องอัดคลิปส่งมาให้คุณครูด้วยว่าเขาทำการเพาะเห็ดอย่างไรบ้างนะคะ บางคนถ้าไม่สะดวกเรื่องอุปกรณ์ บางคนอาจจะเป็นภาพถ่าย หรือสุดท้ายแล้วเขาอาจจะวาดภาพในสถานที่ที่เขาได้เพาะเห็ดออกมาเนะคะ มีการบันทึกผลการเจริญเติบโต อะไรบ้างที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของเห็ดนะคะ

ต่อมาจนกระทั่งเห็ดงอก ถ้าเห็นนะคะ ในภาพด้านล่างจะเป็นภาพของเด็กปฐมวัยอยู่ด้วยนะคะ จะมีเด็กน้อยของห้องครูหุ่่นถือก้อนโตเลยด้วยความดีใจ หรือว่ามีบางบ้าน อันนี้ครูตาลสงสัยเองด้วยนะคะว่าทำไมเราให้ไปเป็นก้อน แต่ทำไมมันออกมาเป็นตะกร้าอย่างนั้น เขาก็เกิดการเรียนรู้ว่าถ้าถั่งแตกจะทำอย่างไร เขาก็นำไปใส่ในตะกร้า ทำอย่างไรให้มันงอกออกมาได้ นี่คือการเรียนรู้ระหว่างทำ แล้วพอเขาได้เห็ดแล้ว ก็

มาต่อยอดอีกว่าเราเอาเห็ดมาทำอาหารอะไร ในเด็กเล็กๆ ก็เรียนรู้วิธีการทำอาหารอย่างง่าย เอาไปซุบแป้งทอด แต่ถ้าพี่โตหน่อย พี่ ป.5 - 6 เขาเรียนรู้เรื่องสารอาหารแล้ว เขาต้องวิเคราะห์สารอาหารจากอาหารที่เขาทำ เช่น บางคนเอาไปทำต้มยำกุ้ง ที่มีส่วนผสมเป็นเห็ดนางฟ้าของเขา มีสารอาหารอะไรบ้าง จากกุ้ง จากอะไร ได้สารอาหารอะไร เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นกระบวนการที่เด็กเขาได้เรียนรู้ และคุณครูสามารถประเมินทักษะการเรียนรู้และประเมินในส่วนของตัวเองได้ด้วยค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : คือความรู้วิชาการไม่หลุดไป ซึ่งกระบวนการนี้ เด็กเรียนผ่านโครงการ แล้วสุดท้ายมีการสะท้อนแนวคิดที่เขาได้เรียนรู้จากโครงการเหล่านี้ด้วย แล้วสิ่งเหล่านี้ก็คือตอบโจทย์ตัวชี้วัดทั้งหมด แสดงว่าการออกแบบตรงนี้จริงๆ แล้วคุณครูต้องมานั่งทำงานร่วมกัน แล้วก็ต้องมาดูเรื่องของตัวชี้วัด

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : เหมือนพอคิดว่าบางบ้านมีพี่น้องช่วย ดังนั้นความสัมพันธ์ของเนื้อหา มันจะมีความยากง่ายแตกต่างกัน แต่มีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน เพราะเวลาอยู่ที่บ้าน พี่สามารถสอนน้องได้ แล้วที่สำคัญจริงๆ หน่วยนี้ที่เราอ่านใน Line แล้วเราก็อิม คือผู้ปกครองเรียนรู้ร่วมกับเด็กๆ ด้วยค่ะ เพราะว่าเด็กๆ บางทีเขาไม่สามารถเพาะเห็ดเองได้คนเดียว โดยเฉพาะเด็กเล็ก ผู้ปกครองต้องเป็นพี่เลี้ยงจริงๆ ผู้ปกครองคือครูของเขาเลยละ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : อีกอันหนึ่งครูศิได้ยินที่ครูตาลบอกว่าท่าน ผอ.มีมุมมองเรื่องของการช่วยเหลือเครือข่ายผู้ปกครอง คือเอาตัวหน่วยการเรียนรู้โครงการนี้เป็นตัวช่วยเรื่องของสถานการณ์โควิดและการไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ สร้างอาหารจากการปลูกเห็ดเพื่อมาใช้ในครัวเรือน อันนี้เห็นไหมคะ มันเป็นจุดหนึ่งที่ฟังแล้วรู้สึกดีนะค่ะ ท่านผู้บริหารมีมุมมองเรื่องของการทำงานและสนับสนุนเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชนไปด้วยกัน เป็นเหมือนกับคำว่า "บ ว ร" คือ บ้าน วัด โรงเรียน ฟังแล้วรู้สึกภูมิใจ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ขอเล่าต่ออีกนิดนะค่ะ จริงๆ ในหน่วยเห็ดนี้ไม่ได้จับที่เห็ดนางฟ้า นะคะ เขากล่าวว่ามันยังมีเห็ดอื่นอีกไหม ในภาพจะเห็นว่าเด็กๆ เขาไปหาวิธีการทำเห็ดฟางด้วยนะค่ะ อันนี้ ถ้าเกิดว่าใครที่สนใจหน่วยเห็ด อาจจะไปลองย้อนดูในส่วนของเวทีที่ 6

ที่นี้ เรามาต่อกันนะค่ะ ในส่วนของหน่วยไส้เดือน พอกลับมาในช่วงภาคเรียนที่ 2 โชคดีที่โรงเรียนบ้านกู่ถูกกลับมาเปิด On Site ในช่วงของเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม จึงได้กลับมาทำเรื่องของหน่วยไส้เดือน เด็กๆ เขาก็ยังค้างคาใจอยู่ ยังไม่จบนะค่ะ อันนี้จะให้ครูหุ่่นลองเล่าสักนิดหนึ่งว่าเจ้าขยะเปียก อี น้่ากลัว ของปฐมวัย เขาทำอย่างไร เขาเกิดอะไรขึ้นคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูหุ่่น) : ต้องบอกก่อนว่าพอบปี 2564 ลูกๆ ของครูหุ่่นจะกลายเป็นอนุบาล 2 แล้ว คือ 4 - 5 ขวบแล้ว ที่นี้เรื่องของขยะเปียกเหมือนปีที่แล้วจะไม่มีคะ พอโรงเรียนเรามีโอกาส

ที่จะเปิดเรียนพฤศจิกายน - ธันวาคม ครูเริ่มก่อนเลย จำได้ไหมคะในวง PLC ห้องอนุบาล 2 จะออกแบบไว้เยอะสุด คือ 9 สัปดาห์ เพราะต้องปูพื้นฐานเรื่องของขยะด้วย แต่ของชั้นประถมจะลงลึกไปเรื่องของการย่อยสลายเลย ถูกต้องไหมคะ

ทีนี้ ก็คือก่อนที่จะเริ่มต้นมาที่ขยะเปียก อี๋ น้ากลัว เราปิดเทอมไป พอกลับมาเจอกันก็ถามว่าลูกๆ เป็นอย่างไร ตอนที่ปิดไปเป็นอย่างไรบ้าง ก็ได้เรียน Online และตอนที่อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ทำอะไรบ้าง ช่วยอะไรบ้าง ก็ทำความสะอาดบ้าน ทั้งขยะ ลูกทั้งขยะด้วย

หรือ ไข่ครับครู ลูกๆ เอาไปทิ้งเองได้หรือ ได้ แม่ให้ไปกับพี่ แล้วเอาไปทิ้งที่ไหน เอาไปทิ้งถังขยะในชุมชน ของเด็กโรงเรียนบ้านกู่ก็จะไปชอยกิ่งแก้วเป็นส่วนใหญ่ เป็นจุดที่รวมการทิ้งขยะเกือบทั้งชอยเลย

พอไปทิ้ง เขาก็เล่าประสบการณ์ได้น่าระทึกใจมากเลย เขาบอกว่าพอไปทิ้งปุ๊บ เขารู้สึกขนลุกมากเลย ทิ้งขยะต้องขนลุกกันด้วยหรือลูก มันขนลุกตรงที่มันมีน้ำขยะออกมาด้วยค่ะ เราต้องระวังมากเลย แล้วลูกไปทิ้งกับพี่ไม่ใช่หรือ แล้วพี่ช่วยอะไรบ้าง พี่ช่วยถือมาตั้งแต่บ้าน แต่ให้น้องเป็นคนทิ้ง ก็เป็นที่มาของการได้คุยกันว่าเขาได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับขยะเปียก ลูกมีประสบการณ์อย่างนั้น แล้วลูกมีความรู้สึกขนลุกไม่ชอบ แล้วลูกคิดว่าเราจะทำอย่างไรได้บ้าง เขาก็คุยกัน แม่ก็บอกว่าต้องมัดถุงให้มิดชิด เพื่อนก็บอกว่าถ้าทิ้งไว้นาน รกขยะไม่มา มันก็รื้ออีก ทำอย่างไรดีล่ะ

ครูหุ่ยเลยเสนอว่าปีที่แล้วเรามีการให้พี่เขาได้จัดการขยะ โดยการแยกขยะ แล้วก็หนึ่งโน้นมันก็มีขยะเปียกด้วย ถึงขยะสีเขียวที่เราใช้ในโรงเรียน เดี่ยวเราไปสังเกตกันไหม เด็กๆ ก็ได้ดูนะคะ จากคลิปแล้วจากที่เล่าพูดคุยสนทนากับครูว่าพี่เขาทำอะไรไปบ้าง แล้วไปสังเกตพนักงานจริงๆ แล้วได้มีโอกาสไปคุยกับแม่ครัว ซึ่งจะอยู่ในภาพด้านบนว่าขยะที่แม่ครัวทำ ต้องทำอย่างไรต่อ แม่ครัวบอกว่าบางส่วนเราก็ขาย บางส่วนก็ทิ้งไปเลย เดี่ยวนี้คนที่เขาเคยมารับเศษอาหารไปเลี้ยงหมู ตอนนี้เขาไม่ได้มารับแล้ว เราก็เลยต้องรวมใส่ถุงดำแล้วมันก็จะมึ่น้ำทำให้เด็กๆ ขนลุกอยู่ในถังขยะด้วยเหมือนกัน

จากนั้นพอมารู้ว่าโรงอาหารปุ๊บ เราก็ไปดูบริเวณรอบๆ โรงเรียน พอเดินของชั้นพี่ประถม เขาได้ทำถังหมักเอาไว้จากครั้งที่แล้วที่เขาไปดูในชุมชนบ้านกู่แก้วว่ามีการย่อยสลายขยะอย่างไร ก็จะมีถังให้เด็กๆ ได้ดูเป็นถังหมัก ครูต้องเปิดให้เด็กดูว่านี่ขยะที่เขาทิ้งไป เดิมมันเต็มถังเลยนะ พอเราใช้เวลาสักกระยะหนึ่ง ขยะมัน

ย่อยสลายไป เด็กๆ ได้ดูส่วนนั้น เขาก็เริ่มเรียนรู้แล้ว เรียนรู้วิธีการที่จะจัดการขยะเหล่านี้ ที่นี้ลูก มันมีวิธีเดียวไหม เด็กๆ ก็บอกว่าเอาไปให้สัตว์กินได้ ไข่ แล้วลูกๆ คิดว่ามีอะไรอีกไหม ก็เหมือนเดิมค่ะ คุณครูก็กระตุ้นว่าเราจะมามีวิธีการหาความรู้ได้อย่างไร เขาก็ดูใน Youtube ดูใน Google ร่วมกัน หนึ่งในนั้นก็ถึงหมัก แล้วก็อีกวิธีหนึ่งที่น่าทึ่งมากที่สุดเลยคือการเลี้ยงไส้เดือน การย่อยสลายขยะ ที่นี้พอเขาเห็นลูกไส้เดือน แทนที่จะอึ้งจะคะปেলাเลย เขาบอกว่า หนูขอเข้าไปดูหน่อยค่ะครู อยากเข้าไปตรงนี้ แล้วก็เข้าไปดู

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ในส่วนนี้อาจารย์ศิเห็นอย่างหนึ่งคือว่าการทำงานตรงนี้นักเรียนเขาไม่ได้อยู่ในห้องเรียนแล้ว แต่เขามีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นโรงอาหาร แม่ครัว หรือแม้กระทั่งกับการที่เขาได้ไปห้องคอมพิวเตอร์ในการหาข้อมูล แล้วอย่างหนึ่งคือคุณครูมีเรื่องของตัวการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตลอดเวลา เพราะครูห่วนสามารถบอกได้เลยว่าแต่ละช่วงนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร จากหน่วยแรกมาถึงหน่วยนี้ อาจารย์ศิเห็นเรื่องกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ นะคะ จากทีมของโรงเรียนซึ่งคิดว่าน่าจะต้องใช้ PLC ที่ช่วยในเรื่องของการที่มาวางแผนการเก็บข้อมูลเหล่านี้ด้วยใช่ไหมคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : ใช่เลยค่ะ ตั้งแต่การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เราก็ได้มาวิเคราะห์มาตรฐานและสมรรถนะของเด็กปฐมวัยที่มีความสอดคล้องกับสมรรถนะของพีระมดด้วยว่าส่วนไหนที่เราสามารถเดินไปด้วยกันแล้วมีความสอดคล้องกัน แต่ว่ายังคงไว้กับธรรมชาติของความเป็นปฐมวัย ว่าเราจะมี การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมากกว่าการวัดผลประเมินผลเหมือนกับพีระมด มีการสังเกตพฤติกรรมก่อน และระหว่างทาง เพราะเราจะมี การบันทึกตลอดเลย ที่สำคัญที่ครูห่วนพูดมากๆ นี่ก็เพราะว่าจะได้มาซึ่ง คำพูดของเด็กที่มันบ่งบอกหรือว่าเป็นสิ่งที่เขาถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้จากคำพูดของเขาเองนะคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ซึ่งตรงนี้ก็อยู่ในช่วงสถานการณ์ โควิดกำลังจะพีคใช่ไหมคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : ใช่ ครูห่วนเร่งเลยคะ ตอนนั้นเหมือนแบบว่าอะไรที่เราทำได้เราก็ทำก่อน

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : เด็กกำลังอินเลยนะครับตอนนั้น

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แล้วตอนนั้นเราทำอย่างไรต่อ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : ก่อนที่เราจะปิดไปคือเด็กได้มีโอกาสเจอของจริงด้วย คือว่าที่โรงเรียนมีการเลี้ยงไส้เดือน เนื่องจากว่าปี 2562 ครูห่วนได้เลี้ยงไส้เดือนอยู่แล้ว คือเข้าร่วมโครงการนักวิทยาศาสตร์น้อยแล้วมันยังมีไว้อยู่ เลยได้มีโอกาสนำไส้เดือนที่มีอยู่ให้เด็กได้รู้จักของจริง จากที่เขาได้ดูแค่

ในอินเทอร์เน็ต จาก Youtube ยังไม่พอ เพราะเขาเอาจากที่บ้านด้วย ให้ครูห่วนดูด้วย ที่สำคัญคือไปขุดมาเลย ที่โรงเรียนก็มีนะ แต่มาถึงจุดนี้ กำลังอินอย่างที่ว่าอาจารย์เจมส์บอก ปิดค่ะ โควิดมา

ทีนี้ PLC เริ่มมาคุยต่อ เพราะว่าเด็กเขาก็ยังเรียนรู้ ซึ่งเดี๋ยวของชั้นประถมจะให้ครูตาลเล่าว่าเขาเรียนรู้ถึงขั้นตอนไหน แต่ของปฐมวัยคือเขารู้ตัวจริงแล้ว จะเข้าสู่กระบวนการที่มันย่อยได้จริงหรือเปล่าจากความรู้ที่เขาได้มาจากทางอินเทอร์เน็ต มันย่อยได้จริงไหม ทุกระดับชั้นในโรงเรียนก็มาร่วมกันออกแบบหน่วยการเรียนรู้ อันนี้เกิดขึ้นสดๆ ใหม่ๆ เลยนะค่ะ เราจะทำอย่างไรที่เราสร้างหน่วยหรือว่าสร้างคลิปแล้วสามารถเรียนรู้ได้ทุกระดับชั้น แล้วก็ได้มาพูดคุยกันว่าเราจะทำคลิปการย่อยสลายขยะอินทรีย์จากคลิبد้านล่าง

แต่ที่สำคัญ การประเมินผลต้องมีความแตกต่างกันนะค่ะ ก็คือครูห่วนก็จะออกแบบที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาล 2 ส่วนของพี่ๆ เขาก็จะแตกต่างกันออกไป เพราะฉะนั้นเดี๋ยวของครูห่วนก็จะยกตัวอย่างเช่น อาหารที่ใส่เด็ดย่อยสลายได้ เขาก็สามารถวงแล้วก็ระบายสีตามวัยของเขา และพูดแลกเปลี่ยนกันในวง Online นะค่ะ ว่าสิ่งที่เขาได้เรียนรู้คืออะไร แล้วเขาก็ได้ถ่ายทอด ได้เล่าว่าเขาได้เรียนรู้อะไรบ้างจากที่เขาได้เรียนมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนจนถึงตอนที่เรากำลัง Online อย่างนี้ค่ะ

เรายังมีผู้ปกครองมาให้ความร่วมมือด้วยนะค่ะ ที่สำคัญคือผู้ปกครองก็ว่าไปด้วย เพราะว่าในครัวเรือน อย่างที่เราบอกว่าเขาก็มีขยะเหมือนกัน แต่พออย่างนี้เขาก็เห็นว่าใส่เด็ดย่อยสลายมันมีคุณค่านะ ที่สำคัญถ้าเลี้ยงต่อไป มันจะมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ก็เป็นที่สนใจ และเป็นความพึงพอใจของผู้ปกครองด้วยค่ะ อาจารย์

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ตรงนี้ก็จะเห็นจุดหนึ่งที่เห็นแล้วว่าถึงแม้ว่าจะใช้สื่อการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกัน แต่สุดท้ายแล้วการวัดและประเมินผลที่เกิดขึ้นแต่ละระดับชั้น คุณครูก็ต้องมีการวางแผนเพื่อให้สอดคล้องกับตัวชีวิตและอายุของนักเรียนหรือตัวพัฒนาการของนักเรียนนะค่ะ โอเคค่ะ อยากให้ครูห่วนเล่าต่อ แต่วันนี้เรามีเวลาอีกนิดหนึ่ง ขออนุญาตไปต่อเลยนะค่ะ ซึ่งถามก่อนจะจบนะค่ะ ภาคเรียนที่ 1/2565 ทำต่อไหมคะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : แน่นอนค่ะ เพราะเปิดมา เด็กถามว่าใส่เด็ดย่อยสลายอย่างไรบ้าง

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : โอเคค่ะ เป็นกำลังใจให้ แล้วเดี๋ยวเราจะเข้าไปช่วยเข้าไปดูด้วยนะค่ะ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : ขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ขออนุญาตส่งต่อไปที่ครูตาลเลยนะคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : จริงๆ อันนี้เป็นประณมณะคะ จริงๆ ก็ใกล้เคียงกันกับครูหุ่นนะคะ เพราะว่าเป็นช่วงที่เป็นสถานการณ์โควิด เราก็พยายามใช้หลากหลายรูปแบบ เพียงแต่พี่ๆ เขาก็จะมีสมุดบันทึก และมีเรื่องของการจัดการขยะที่บ้าน ที่เขาจะมีการแยกว่าทำอะไรที่บ้าน อัตคลิปส่งมาให้กับคุณครูด้วยว่าที่บ้านเขามีรูปแบบการจัดการขยะอย่างไร แล้วก็ต่อยอดไปเรื่องของไส้เดือนนะคะ ซึ่งก็จะเห็นจากรูปด้านล่าง มีเด็กๆ คุณครูตาลให้เขาถอดบทเรียนสิ่งที่เขาได้รับ

ครูตาลก็มี Surprise นิดหนึ่งว่ามีเด็กๆ ที่เขาไปลองทำที่บ้าน เราจะเห็นได้ว่าถุงมือก็ไม่ได้มีอย่างโรงเรียน เขาใช้ถุงหิ้วพลาสติก บางบ้านมี บางบ้านไม่มี ก็ลองเอาไปเลี้ยงไส้เดือน ให้กะหล่ำปลี ถามว่าเอามาจากไหนลูก เขาบอกว่าเอามาจากถุงส้มตำครับครู แล้วส้มตำเหลือ เธอให้มันกินหรืออ้อ ไม่ครับ มันแสบ ผมไม่ให้มันกินหรือครับ คือส้มตำมันมีพริก เด็กๆ บอกว่ามันเผ็ด มันร้อน ไส้เดือนไม่ชอบครับครู ไม่ใช่ จะเห็นได้ว่าเด็กๆ เขามีการเรียนรู้ด้วยตัวเองจากการที่เขาได้ลองทำ แล้วถอดบทเรียนออกมา อันนี้จะเป็นในส่วนของปีที่แล้วนะคะ ที่เขาจะมาต่อยอดในปีนี้

ที่ Surprise อีกอย่างหนึ่งเพิ่งเกิดล่าสุดเมื่อวานนี้ ทีมสภานักเรียนเขานำเสนอ เขาจะเลือกประธานสภานักเรียนกัน ก็จะมี 2 ทีม เขาก็มานำเสนอว่าถ้าเลือกเขาแล้วเขาจะพัฒนาโรงเรียนอย่างไร หนึ่งในนั้นมีทีมที่นำเสนอว่าเราจะต่อยอดเรื่องของการจัดการขยะในโรงเรียน พอเราได้ยินก็รู้สึกว่ามันมีหัวข้อนี้ในหัวข้อของเขา เรา รู้สึกว่าอย่างน้อยๆ เด็กๆ เขาซึมซับเรื่องนี้เข้าไปแล้วละ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : เด็กๆ เรามี Passion แล้ว ถามครูตาลว่าบทเรียนนี้จริงๆ แล้วคือเราเจอสถานการณ์โควิด แต่สุดท้ายแล้วนักเรียนเขาไปทำต่อยอด โดยการทำเป็น Project เล็กๆ อยู่ที่บ้านแล้วใช้อุปกรณ์รอบตัวเขามาออกแบบในการที่จะลองเลี้ยงไส้เดือนตามแต่ละวิถี ตามแต่ละสไตล์ ของเด็กแต่ละคนที่เขาอยากรู้ อยากเห็นหรืออยากเรียนรู้อะไรเอง ใช่ไหมคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ใช่ค่ะ

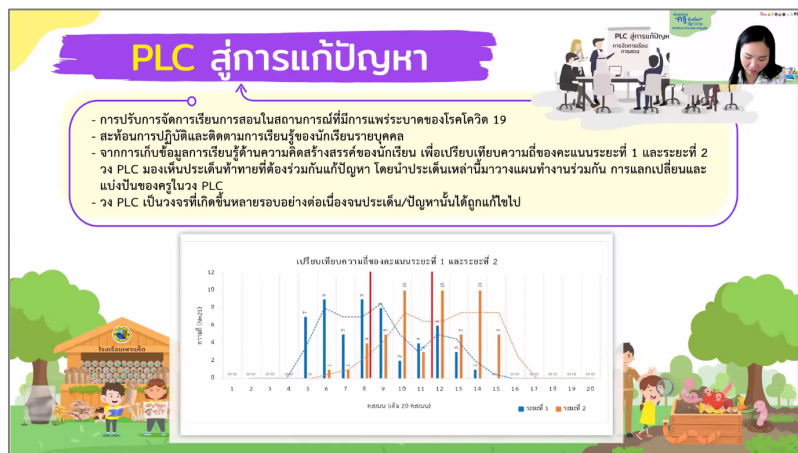
ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แล้วกระบวนการถอดบทเรียนสิ่งที่เกิดขึ้นตอนนี้ คือทำตอน On Site หรือคะ คือหลังจากที่โควิดมันดีขึ้น หรือว่าอย่างไรคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : จริงๆ PLC เราทำต่อเนื่องนะคะ จริงๆ คุณครูมา On Site ที่โรงเรียน คือคุณครูเรามาออกแบบ มา PLC ร่วมกัน คือตั้งแต่เริ่มออกแบบหน่วย มีการมาพูดคุยระหว่างหน่วย

มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับนักเรียนเราจะใช้การ Online หรือการใช้ Line กลุ่มในการที่จะเป็นพี่เลี้ยงให้กับเด็กๆ เพราะว่าเราจะเห็นได้ว่าในภาพจะมีการ Online มีการคุยกับนักเรียน มีการให้ดูตัวอย่างคลิปต่างๆ ทั้งที่เราทำเอง แล้วก็คลิปจาก Youtube ที่เขาประสบความสำเร็จจนจะ จะมีท่าน ผอ.เข้ามาสังเกตการสอนของคุณครูที่มาร่วมสอนด้วย ตรงนี้คือคุณครูได้สังเกตพฤติกรรมเด็กๆ ทั้งที่อยู่ในห้องเรียน และที่ส่งงานผ่าน Line กลุ่มมาค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : จากกิจกรรมที่เราทำมาทั้งหมดนี้ โรงเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง คุณครูตาลได้เรียนรู้อะไรจากหน่วยการเรียนรู้เหล่านี้ได้บ้างคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : จริงๆ ขอเล่าในเรื่องของ PLC นะคะ ขอไปเร็วๆ นะคะ ก็คือในส่วนของ PLC นี้ จริงๆ เมื่อกี้ที่บอกว่าเรามีการพูดคุยกันระหว่างหน่วยตลอดเหมือนที่ครูหูนบอก ว่าเรามีการทำคลิปเพื่อทำเป็นตัวอย่างให้ชั้นอื่นๆ นะคะ เราแบ่งงานกันในโรงเรียนแล้วมา PLC ร่วมกัน

ทีนี้ สิ่งที่เราเจอนะคะ เรามีการวัดประเมินผลก่อนเรียน วัดในเรื่องของทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีการประเมินหลังเรียนนะค่ะ แล้วเราก็ได้เอาภาพของคะแนนมาสังเกตผล แล้วก็เข้าสู่ PLC ท่านจะดูจากในกราฟนี้นะค่ะ ซึ่งจะเห็นได้ว่าแท่งสีส้มซึ่งเป็นผลการประเมินหลังเรียน เรายังพบว่าเด็กมีบางส่วนที่ยังต้องไปให้การดูแลเป็นพิเศษ เราได้นำตรงนั้นมาคุยกัน ซึ่งเราก็มองไปว่าแล้วคนนี่คือใคร เราก็เกิดการแก้ปัญหาหายแล้วละ อันนี้ขอยกชื่อเป็นเด็กชายหนึ่งแล้วกันนะค่ะ เรามองว่า เด็กชายหนึ่งเกิดอะไรขึ้น ทำไมเขาถึงเกิดปัญหานี้ขึ้น เราก็มาพูดคุย PLC กันกับคุณครูผู้สอนก่อนนะค่ะ ว่าเกิดประเด็นนี้เกิดขึ้น เราก็พบว่าเด็กคนนี้เขาขาดเรียนตอนที่เปิด On Site เขาขาดเรียนหลายวัน โชคดีที่เป็นเด็กห้องครูตาลเองนะค่ะ

ครูตาลก็จะขอเล่าในส่วนของห้องของครูตาลนะค่ะว่า พอตามไปที่ผู้ปกครอง พบว่าเด็กหนีออกจากบ้านนะค่ะ เขาเป็นแค่เด็ก ป.6 แต่เขาหนีออกจากบ้าน ก็มาพูดคุยกัน ครูตาลประสานไปยังคุณครูประจำชั้นของเขาก่อนหน้านี้ว่าเขามีพฤติกรรมเป็นมาอย่างไร ภายในครอบครัวของเขาเป็นอย่างไรนะค่ะ เราวางแผนกับผู้ปกครองที่จริงๆ ตอนนั้นต้องยอมรับว่าผู้ปกครองทอดใจนะค่ะ เขาบอกว่ามันไม่จบก็ช่างมันเถอะครู แต่ว่าเรามองว่าสถานการณ์นี้แล้ว ถ้าไม่จบมันไม่ใช่ เราช่วยกันได้ ก็คือคุยกับผู้ปกครอง ก็พยายามตามนะ

คะ หาเขา เดียวครูไปช่วยตาม คุณครูตาลกับคุณครูอีกท่านหนึ่ง เราก็ไปสืบจนรู้ว่าเขาไปอยู่บ้านใคร แล้วเราก็ไปตามเขากลับมานะคะ

นอกจากนี้ ท่าน ผอ.เอง ท่านให้ความสำคัญมากนะค่ะกับประเด็นพวกนี้ ตรงนี้จะเห็นได้ว่าเราเกิดการแก้ปัญหาจากจุดเล็กๆ ที่มันมาจากวงใหญ่ ซึ่งตรงนี้ มันก็จะมีประเด็นต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ นะคะ ยังมีของชั้นอื่นอีกคะอาจารย์ศิ เหมือนชั้น ป.2 ก็มีเด็กน้อยที่ขาดเรียนไปนาน พอเราไปตามดูจากจุดนี้ พบว่าเขามีปัญหาไม่สามารถกลับมาเรียนได้ แต่ตอนนี้ ณ วันนี้เขากลับมาเรียนแล้ว ตรงนี้คือเป็นเหมือนกับความสุขในใจของเรา ในใจของความเป็นครู เหมือนเด็กชายหนึ่งเมื่อกี้ ตอนนี้เขาก็เรียนจบ แล้วครูตาลก็ยังตามต่อนะคะ ตอนนี้ก็ไปเรียนโรงเรียนใกล้ๆ กันนี้แล้วนะค่ะ ก็ดีใจที่ตอนนี้เขาได้ไปต่อจนได้เข้า ม.1 แล้วคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แสดงว่าครูตาล จริงๆ แล้ว ระหว่างทางในการทำงาน ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านตัวสมรรถนะหรือในส่วน of ตัวความรู้ วิชาการ คุณครูก็ดึงเข้ามาเป็นตัวข้อมูลแบ็คอัพในการทำ PLC เพื่อที่จะมาดูว่าโอเค ผลมันดีนะ แต่มันก็จะมีบางกลุ่มที่จะต้องมาช่วยดูแล เป็นกรณีพิเศษ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ใช่ค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : แสดงว่าวง PLC ของครูตาล ไม่ใช่แค่มีวง PLC ในการสร้างนวัตกรรมอย่างเดียวแล้ว คือมีลักษณะของการทำงานวง PLC อย่างไรบ้างคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : ลักษณะการทำงานก็เหมือนที่บอกเมื่อกี้นะคะว่าวง PLC วงใหญ่ เรามีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในเรื่องการสอน ประสบการณ์ในการสอนของแต่ละชั้น การส่งต่อ เพื่อให้หน่วยการเรียนรู้ของเราประสบความสำเร็จกับนักเรียน

แต่ทีนี้ ในระหว่างทาง เราก็เหมือนกับมีวงย่อยนะค่ะ วง PLC วงย่อยที่ต้องไปเก็บประเด็นต่างๆ ที่เราเห็นว่าอาจจะเกิดปัญหาในแต่ละสายชั้น ซึ่งในแต่ละวงย่อยนั้น เขาก็จะดูว่ามีปัญหาอะไรขึ้น วิธีแก้ปัญหาทำอย่างไร ถ้าแก้เองได้ ให้แก้เองก่อน ถ้าแก้ 1 2 3 ไม่ได้ เราอาจจะต้องมาปรึกษากับวงอื่นๆ วงข้างๆ หรือหาเครือข่ายที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหานะคะ จนปัญหานั้นได้ถูกแก้ไป บางทีก็จะมีประเด็นอื่นๆ เข้ามาอีก มันก็จะเป็นวงรอบแบบนี้ไปเรื่อยๆ คะอาจารย์ศิ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : โอเคคะ ขอบพระคุณมากเลย เราเห็นแล้วว่าโมเดลการทำงานของโรงเรียนเป็นอย่างไรนะค่ะ ตรงนี้ครูตาลมีอะไรจะเพิ่มเติมอีกไหมคะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : จากสไลด์นี้ก็จะเป็นการสรุปที่เล่ามาก่อนหน้านี้ว่าสถานศึกษาแห่งความสุขของเราเกิดขึ้นแค่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ทุกอย่างต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนนะค่ะ ไม่ว่า

จะเป็นภายในโรงเรียน ผู้บริหาร คุณครู คณะกรรมการสถานศึกษา ที่สำคัญคือเครือข่ายภายนอก ไม่ว่าจะเป็นชุมชน หน่วยงานต่างๆ ผู้ปกครอง เป้าหมายที่สำคัญคือนักเรียน และเขาต้องมีส่วนร่วมในการที่จะร่วมพัฒนาสถานศึกษาแห่งความสุขไปด้วยกัน

นอกจากนี้ กระบวนการหลักที่เราใช้ก็คือ PLC เพราะว่าการจะไปสู่เป้าหมาย บอกแล้วว่ามันต้องเกิดจากการทำงานเป็นทีม เป้าหมายที่เราจะเดินไปด้วยกันนี้ วงใหญ่ที่เราใช้ PLC ต้องการไปถึง School Goal ในส่วนของการพัฒนานักเรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ หรือมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

แต่ในขณะเดียวกัน เราต้องไม่ลืมในส่วนของการรายละเอียด เหมือนกับเป็นปฏิกิริยอย่ที่เด็กๆ เกิดขึ้นในตอนนั้นะคะ เป็นเหมือนกับวงย่อย PLC ซึ่งเป็นทุกภาคส่วนเช่นกันที่เข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ แล้วครูตาลมองว่าการที่จะไปสู่เป้าหมายที่สำเร็จได้ คือไม่ว่าจะเป็นตอนนี้หรือที่จะเป็นต่อไปในอนาคต คือคุณครูและทุกภาคส่วนต้องมีความจริงจังที่จะแก้ปัญหาตรงนี้ แล้วก็ต้องทำอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญเราจะไม่เก็บข้อมูลเอาไว้ เราจะแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน และทบทวนบทเรียน และวางเป้าหมายร่วมกันต่อไปเรื่อยๆ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์คิ) : ขอบพระคุณครูตาลมากเลยนะคะ วันนี้เราก็ได้รับสิ่งดีๆ แล้วก็ได้รับประสบการณ์จากทีมของครูต้นเรื่องโรงเรียนบ้านกู่กู่ ที่นำเสนอให้เห็นว่าถ้าอยากจะทำสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับโรงเรียน การทำงานต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วจะต้องมีพื้นที่ให้ทุกคนได้เข้ามาทำงานร่วมกัน ทั้งในสถานการณ์ปกติ และในสถานการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ยกตัวอย่างเช่นสถานการณ์โควิดนะคะ

การทำวง PLC ไม่ใช่เพียงการพัฒนาวิชาชีพครูเท่านั้น แต่ยังมีเป้าหมายของการที่จะช่วยเหลือดูแลนักเรียนระหว่างทาง เพื่อให้ทางนักเรียนเขาสามารถกลับเข้าสู่ระบบของการจัดการศึกษาได้นะคะ เราก็จะมีแนวทางในการทำงานที่ชัดเจนในเรื่องของการพัฒนาโครงงานฐานบูรณาการ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามสิ่งที่เขาอยากเรียนรู้ สิ่งที่เขาถนัด แล้วเขาจะต่อยอดจนสามารถนำไปใช้ได้จริง วันนี้โรงเรียนบ้านกู่กู่ก็มีวิดีโอที่อยากจะมาแบ่งปันให้เห็นบรรยากาศ เพราะว่าสิ่งที่เรากำลังเล่ามา เป็นแค่ตัวหนังสือกับรูปภาพนะคะ เดี่ยวขออนุญาตเปิดวิดีโอจากโรงเรียนบ้านกู่กู่ค่ะ

ผู้เข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้รับชมคลิปวิดีโอของโรงเรียนบ้านกู่กู่ร่วมกัน

อาจารย์นันทพงศ์ สงอำไพ (อาจารย์เจมส์) : จบไปแล้วนะครับสำหรับเรื่องราวของโรงเรียนบ้านกูกู เห็นรอยยิ้มของเด็กๆ และเห็นความตั้งใจของคุณครูนะครับ เดี่ยวในช่วงถัดไปเราจะเป็นการเปิดเวทีให้ได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันนะครับ ทางผู้ที่เข้าร่วมทั้งทาง Zoom ก็ได้ หรือว่าทาง Facebook Live ก็ได้ สามารถฝาก ข้อคำถามหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ในช่อง Chat ได้ นะครับ เมื่อที่เราเห็นว่าในห้อง Zoom เรามีคุณครูต้น เรื่องจากเวทีก่อนๆ ได้ร่วมรับฟังด้วย จะขอเรียนเชิญอาจารย์ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นะครับ ท่านแรกขอเชิญ คุณครูมณฑาทิพย์ ระเถการ จากโรงเรียนบ้านคอเอน เป็นอย่างไรบ้างครับวันนี้

คุณครูมณฑาทิพย์ ระเถการ
โรงเรียนบ้านคอเอน : สวัสดีค่ะ รู้สึกชอบ มากเลยคะ ยึดตามนะคะตอนที่คุณครูห่วน เล่าคู่มือมีความสุขมากเลยนะคะ เล่าไปยิ้มไป ไม่อยากลุกไปไหน อยากติดตามฟังตลอด

เลยนะคะ ชอบโอเคเลยคุณครูที่บอกว่าทำอะไรให้เด็กอยากเรียนรู้ ที่บอกว่าให้น้องๆ ไปสะกิดฟี้ๆ มา แล้วให้ ฟี้ๆ มาช่วยสอน รู้สึกว่าเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดีมาก ที่ให้พี่มาช่วยสอนน้องๆ นะคะ

คราวนี้ อยากแสดงความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการแยกขยะเป็นการเรียนรู้สิ่งใกล้ตัวที่มีอยู่ รู้สึกว่าการเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ นอกจากเด็กๆ ได้ความรู้แล้ว เขายังสามารถนำไปต่อยอด และเกิดพฤติกรรมที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ตัวคุณครูเองรู้สึกว่าการที่เรามีพฤติกรรมที่ดีได้ในวันนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากการเรียนรู้ในชั้นประถมที่มันฝังติดตัวเราไปตลอด ก็มีคำถามนิดหนึ่งกับครูतालว่าในการจัดการเรียนการสอนบูรณาการตอนที่เรายูธนาการ เห็นอยู่ว่าเราทำงานเป็นทีม มีการบูรณาการ อยากทราบว่าในการจัดการเรียนการสอนนี้เรา มีการบริหารจัดการอย่างไร จัดเป็นรายวิชา คุณครูผู้สอนสอนในรายวิชาเป็นวิทยาศาสตร์หรือ หรือว่าคุณครูประจำชั้น อยากให้ครูतालช่วยขยายความตรงนี้นิดหนึ่งค่ะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูताल) : ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนนะค่ะ สำหรับปีแรกในส่วนของการเรียนรู้อยู่หน่วยแรก เราจะทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการ 8 กลุ่มสาระ ซึ่งตอนนั้นเราทำโดยเราดูว่าในตัวมาตรฐานตัวชี้วัดที่มันตรงกับที่เราจะออกแบบนี้มีอันไหนที่ตรงหรือสอดคล้องกันได้บ้าง เพราะฉะนั้นตรงนี้จะทำให้เราสามารถใส่คาบสอนปกติในการที่จะสอดแทรกในเรื่องหน่วยนี้ได้เลยนะค่ะ ระยะเวลาในการสอนก็จะสั้นลง เราก็จะไปเน้นในส่วนของการปฏิบัติในส่วนของการคาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ คาบสุดท้ายช่วงบ่าย 3 - 4 โมงเย็น

แต่ที่นี้ พอมาในส่วนของปีที่ 2 เราลองปรับรูปแบบ ในส่วนของการหน่วยสัปดาห์ เราปรับรูปแบบเป็นคุณครูในสายชั้น โดยเฉพาะครูประจำชั้นเขาจะออกแบบหน่วยการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น เหมือนที่ครูतालประจำชั้น ป.6 ในครู ป.6 เราก็จะมาคุยกัน เป็นครูประจำชั้น 2 ห้องว่าเราจะจัดการเรียนการสอนของเราอย่างไรดีนะ เหมือนครูทุกคนจะเป็นพี่เลี้ยงให้กับโครงการของนักเรียนในห้อง ในสายชั้นของตัวเองค่ะ เพราะในแต่ละสายชั้น คุณครูจะต้องเรียนรู้ในเรื่องการเขียนแผนการสอนที่เป็นของสายชั้นตัวเอง

ส่วนเรื่องการใช้คาบสอน ตอนนี้จะใช้ในส่วนของการคาบสุดท้าย คาบลดเวลาเรียนฯ และมีในส่วนของการชุมนุม และต่อกับคาบสุดท้ายที่เราตั้งเป็นคาบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้ความต่อเนื่องกันตรงนั้นในช่วงคาบท้ายของวันพฤหัสบดีค่ะ

คุณครูมณฑาทิพย์ ระชะการ : ดีมากเลยคะ วันไหนว่างๆ จะไปเยี่ยมชมโรงเรียนบ้านกู่กู่คะ ขอบคุนมากคะ ที่โรงเรียนบ้านค้อเอนก็มีขยะอินทรีย์แบบนี้เยอะเหมือนกัน พอเห็น พอได้แลกเปลี่ยนกันแบบนี้ มันจุดประกายให้เราได้อะไรมากๆ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูताल) : ยินดีค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : อย่างที่บอกคะ คือหลายท่าน เราได้เรื่องของการออกแบบนะ แต่เวลาลงมือทำในชั้นเรียนจริงๆ ต้องฟังจากผู้ที่เอาไปใช้ เพราะว่าแต่ละโรงเรียนมีบริบทตารางสอนตารางเรียนไม่เหมือนกัน อันนี้ก็เป็นโจทย์ที่อยากฝากทุกโรงเรียนเลยคะ ขอบคุนมากๆ เลยนะค่ะ

ทีมโค้ชมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต หน้าพี่ : 33

ไม่ได้เป็นตัวเชื่อมนะครับ นักเรียนเป็นตัวเชื่อม นั่นหมายความว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แล้ว เราจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีครับ ระหว่างพี่กับน้อง ความสงสัยของน้องจะหมดความสงสัยได้โดยการที่พี่นำความรู้เหล่านั้นมาไขความสงสัยให้กับน้อง

แต่คราวนี้ ครูตั๋สอยากสอบถามคุณครูห่วน ไม่แน่ใจว่าคุณครูตาลทราบรายละเอียดนี้ไหม ช่วงรอยต่อของน้องปฐมวัยขึ้นไปชั้น ป.1 ตรงนั้นจะมีช่วงรอยต่อที่เกิดขึ้น ถามว่ามันมีปัญหาเกิดขึ้นไหมครับ เพราะว่าจากที่เด็กเล็กเรียนรู้เรื่องเปเปอร์มาเช่ตรงนี้ ประมาณนี้ แล้วอยู่ๆ มาขึ้นประถม 1 ตรงนี้ มันจะมีปัญหาช่วงรอยต่อตรงนี้เกิดขึ้นไหมครับ แล้วมีวิธีการแก้ปัญหาตรงนี้อย่างไรบ้างครับ

คุณครูสุภาภรณ์ ปราณเกิด (ครูห่วน) : ขอดตอบก่อนนะคะ ในส่วนของที่จะเกิดขึ้นที่ทุกคนเห็นเลยก็คือเรื่องการปรับตัว อันนี้เป็นเรื่องที่เราเห็นได้ชัดเลยคือการปรับตัวของอนุบาลที่จะขึ้น ป.1 มันช่วยได้เยอะเหมือนที่ครูตั๋สบอกว่าพอมีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างพี่กับน้อง เขารู้จักกัน มันไม่ได้รู้จักกันเฉพาะพี่กับน้อง เขารู้จักครูประจำชั้นของพี่ด้วย คือในส่วนนี้ สามารถลดความเครียดของเด็กที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือวิธีการสอน หรือแม้แต่ครูประจำชั้น ช่วยลดได้เยอะเลย เพราะที่สำคัญเขารู้จักกันหมด แล้วพี่เป็นคนสอนน้องด้วยเข้าไป พอพี่ขึ้น ป.2 จะมองว่า ป.1 อ้อ น้องนะ แล้วเขาก็ช่วยกันแนะนำ เรื่องการปรับตัวเลยไม่มีปัญหาในส่วนนี้ครูห่วนบอกได้เลยว่ามันช่วยลดความเครียดของเด็กในการปรับตัว แต่ในส่วนของการวิชาการ ขอให้ครูตาลช่วยเล่าให้ครูตั๋สฟังค่ะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : จริงๆ ครูห่วนเล่าก็เห็นภาพเลยนะคะ ถ้าในเรื่องพฤติกรรม เหมือนที่เด็กๆ เขามีความคุ้นชิน เคยชิน ทั้งกับพี่ๆ และคุณครูแล้ว พอเรื่องพฤติกรรมเขาได้ เขาไม่มีความเครียดเรื่องของการเรียน สำหรับเรื่องการต่อยอดทางวิชาการ ครูตาลจะคุยกับครูห่วนตลอดว่าจะทำอย่างไรดี ครูห่วน ครูหวน ส่งต่อเด็กมา เขามีทักษะอะไรหลายอย่างที่เรายังอยากจะเก็บไว้ เรายังอยากจะให้เขายังคงมีทักษะนี้ต่อไป เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นที่มาจุดหนึ่งเลยคะที่ว่าทางโรงเรียนคิดว่าเราควรมีหน่วยการเรียนรู้แบบนี้ อยู่น้อยๆ ถ้าเด็กๆ ป.1 ที่เขาจะต้องเครียดกับการที่จะมาหัดเขียน หัดอ่านให้ออกในชั้น ป.1 เขาจะต้องได้ผ่อนคลายในหน่วยการเรียนรู้ แต่ผ่อนคลายแล้วเขาได้ความรู้ เกิดสมรรถนะ เกิดทักษะควบคู่ไปด้วยค่ะ

คุณครูณัฐพล หัสสี (ครูตั๋ส) : จริงๆ แล้วอยากให้โรงเรียนบ้านกู่ขยายผลไปเรื่อยๆ เพราะเราแอบฟังมาตั้งแต่เราเริ่มนำเสนอ เพราะเราเข้า TSQP พร้อมกัน เราเห็นแนวทางของปีที่ 1 แล้วปีที่ 2 มีการต่อยอดขึ้นเรื่อยๆ อยากให้ขยายแบบนี้ไปเรื่อยๆ สุดท้ายเป็นการจัดการเรียนรู้ที่คงทนและเกิดพฤติกรรมของนักเรียนที่คงทน เพราะผมเชื่อว่าโรงเรียนบ้านกู่จะเป็นอควินน้อยอีกหนึ่งที่จะช่วยลดโลกร้อนของเราครับ ขอบขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ขอบคุณครูต้อมมากค่ะ จะบอกว่าจริงๆ แล้ว เราไม่ได้ ขยับแค่โรงเรียนบ้านกู่กู เตียวโรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์ด้วย เราไปด้วยกันค่ะ เราไปทั้งแก๊งค์ แล้วจะขยายไป ให้หมดเลย

ผอ.วิภาวดี คำสอน (ผอ.ตาล)

โรงเรียนบ้านคอบอน : สวัสดีทุกท่านค่ะ ขอ ชื่นชมโรงเรียนบ้านกู่กูนะค่ะ ขอชื่นชมครู ตาลกับครูหุ่่น คือสิ่งที่สัมผัสได้คือได้รู้จักกับ ครูตาลตั้งแต่ที่โรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์ ได้ เห็นการทำงาน แต่กับของครูหุ่่นคือได้ยินชื่อเสียงเรียงนามในเรื่องของการเป็นครูต้นแบบเรื่องปฐมวัยมา พอสมควร แต่ไม่เคยได้สัมผัส ไม่ได้พูดคุยกัน แต่มานวันนี้ คือทุกอย่างที่ครูหุ่่นเล่า รู้เลยว่ามันมาจากข้างในนะ สดใส ร่าเริง นี่คือนี่หนึ่ง ก็เชื่อว่าในห้องเรียนปฐมวัยนี้ นักเรียนคงจะสนุกแน่ๆ นะคะ

ผอ.ตาล ขออนุญาตชื่นชมโรงเรียนบ้านกู่กู คือการจัดการเรียนการสอนเห็นพัฒนาการมาตลอด ตั้งแต่ หน่วยต่างๆ และที่สำคัญ สิ่งหนึ่งในฐานะของผู้บริหารเล็งเห็น คือเมื่อก่อน เราจะมองภาพว่าโรงเรียนที่มี คุณภาพคือต้องเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ นะ ทุกคนจะวิ่งเข้าหาโรงเรียนขนาดใหญ่ คุณครูเก่งๆ จะวิ่งเข้าหา โรงเรียนขนาดใหญ่ แต่คุณครูตาลเองคือทำให้เห็นว่าจากโรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์ แล้วมาอยู่โรงเรียนบ้านกู่กู ส่วนหนึ่งอาจจะด้วยเหตุผลหลายๆ อย่าง ทำให้เห็นว่าขนาดของโรงเรียนไม่ได้เป็นปัจจัยต่อไปแล้วสำหรับการ พัฒนานักเรียน

ยิ่งพอเราเข้าโครงการ TSQP 2 จะเห็นชัดเลยว่ายิ่งโรงเรียนเล็ก หรือโรงเรียนขนาดกลาง ทำให้เรา สามารถพัฒนาโรงเรียน พัฒนาครูได้ด้วยตนเอง และได้ทั้งระบบ นี่คือนี่สิ่งที่เห็นชัดเจนนะค่ะ คือทำให้เด็ก การ จัดการเรียนการสอน จากเมื่อก่อนคือเราพูดเรื่องนี้นานมาแล้วนะค่ะ ในเรื่องว่าครูไม่ใช่มีหน้าที่สอนนะ เราพูด เรื่องนี้นานมาก ที่บอกว่าคุณครูต้องเปลี่ยนบทบาท แต่โรงเรียนบ้านกู่กูทำให้เห็นว่าคุณครูเปลี่ยนบทบาทได้ จริงๆ จากครูผู้สอน เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาต่อไปเป็นผู้กระตุ้นการเรียนรู้ นี่คือนี่สิ่งที่เกิดขึ้น แล้วก็การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ แม้กระทั่งสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นนี้ เรายังอยู่ได้นะค่ะ นี่คือนี่สิ่งที่ขอ ชื่นชมนะค่ะ

ทีนี้ สิ่งที่จะเป็นประเด็นคำถามคือในฐานะผู้บริหาร บอกไว้เลยว่าในแต่ละโรงเรียน ของโรงเรียนบ้านกู่กูเองก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากร ถูกต้องไหมคะ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรเดิม และที่เข้ามา ใหม่ แล้วโรงเรียนมีการเชื่อมต่อ เชื่อมโยง ในเรื่องบุคลากรที่เขาอาจจะยังไม่ได้อยู่ตั้งแต่โครงการที่ 1 ของ

TSQP 2 จนกระทั่งเรามาปีที่ 2 แล้วแบบนี้ เรามีการเชื่อมโยงระหว่างรุ่นต่อรุ่นเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนงานนี้ให้ราบรื่นต่อไป โรงเรียนมีวิธีการเรื่องนี้เป็นอย่างไบบ้าง ขอให้ช่วยเล่าหน่อยค่ะ

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล) : สวัสดีค่ะ ผอ.ตาล ขอเล่าในฐานะที่เป็นฝ่ายวิชาการแล้วกันนะคะ ตอนนี้อยู่ระหว่างเปิดเทอมนะคะ ซึ่งจริงๆ แล้วเราก็มีการประชุมหรือ PLC กันอยู่บ่อยครั้งนะคะ และตอนนี้เรามีหน่วยการเรียนรู้ที่สำเร็จแล้วในทุกระดับชั้น แต่ที่นี้ถามว่ามีการปรับเปลี่ยนไหม ใช่เลยคะท่าน ผอ.คือคุณครูหลายคนก็มีการสลับชั้นที่ตัวเองประจำชั้นนะคะ เพราะฉะนั้นแน่นอนว่าหน่วยการเรียนรู้ที่เขาจะไปรับผิดชอบ ไม่ใช่เป็นหน่วยการเรียนรู้ตั้งต้นที่เขาออกแบบ 2.เรามีน้องใหม่เข้ามา มาบรรจุใหม่ หรือย้ายโรงเรียนมา เพราะฉะนั้นตรงนี้ พื้นฐานของหน่วยการเรียนรู้ของโรงเรียนที่จะต้องปรับจูนให้เข้ากัน 3.เรามีนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เข้ามาที่โรงเรียน

เพราะฉะนั้น 3 ส่วนนี้ เราจะทำอย่างไร ซึ่งที่เราได้ทำคือตอนแรกได้มีการเอาหน่วยการเรียนรู้นี้เผยแพร่ให้ทุกคนสามารถที่จะเอาไปอ่านดูก่อน ที่สำคัญคือย่อนให้ดูถึงที่มาของการทำหน่วยการเรียนรู้นี้นะคะ ทุกคนควรจะต้องรู้ว่าที่มาคืออะไร เป้าหมายที่เราจะไป ปลายทางของเราคืออะไร แล้วที่สำคัญในเวทีของวันนี้เราก็ประชาสัมพันธ์ คุณครูทุกคน น้องทุกคน คุณครูที่ย้ายเข้ามาใหม่ก็มาฟังในวันนี้ด้วย เพราะอย่างน้อยเขาจะได้สัมผัสถึงการดำเนินงานของโครงการ การที่จะได้เรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่จะให้แนวความรู้เพิ่มเติม

หลังจากนี้แล้ว เราจะไป PLC เพื่อที่จะต่อยอดในการที่จะเริ่มกิจกรรมการสอนกันต่อไป ซึ่งของเราในเดือนมิถุนายน เราจะเริ่มต้นหน่วยการเรียนรู้ขึ้นนะคะ คือหน่วยการเรียนรู้เรื่องไส้เดือน ซึ่งตามแผนที่วางไว้ 3 เดือน ระหว่างนี้เราจะต้องมีการ PLC เพื่อวางแผนเป้าหมาย ทบทวนเป้าหมาย และระหว่างทางที่เดินแต่ละขั้นเป็นอย่างไร เราก็จะใช้ PLC สำหรับที่จะมาออกแบบ แล้วไปสู่เป้าหมายด้วยกันค่ะ ผอ.

ผอ.วิภาวดี ดำสอน (ผอ.ตาล) : ขอบคุณค่ะครูตาล เพราะเรื่องนี้เชื่อว่าทางมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเองหรือว่า กสศ.อยากให้โรงเรียนสามารถยืนอยู่ได้ต่อไปแม้ว่าโครงการของ TSQP 2 จะมีการสิ้นสุดหรือว่ามีการเปลี่ยนแปลง นี่คือนี่หนึ่งในฐานะผู้บริหารเองก็กังวล พุดง่ายๆ ว่าคุณครูก็ต้องมีวิถีของตัวเอง พอช่วงหนึ่งก็มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลง แต่ทำอย่างไรให้กิจกรรมดี ๆ แบบนี้ การที่เราพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบแล้วมันสามารถยั่งยืนแล้วอยู่ต่อไป คืออยากให้แต่ละโรงเรียนได้มีการส่งต่อไม้ หรือว่าทบทวนเหมือนที่ครูตาลบอกว่าเป็นโอกาสที่เราต้องทบทวนว่าคนใหม่เข้ามา คนเก่าเปลี่ยนถ่ายไป ให้คงอยู่

ผอ.ตาล ก็ขอขอบคุณสำหรับโรงเรียนบ้านกุ่มที่เป็นครุต้นเรื่องในวันนี้ และเป็นหนึ่งกำลังใจที่เราจะพัฒนานักเรียนไปพร้อมๆ กันค่ะ แล้วถ้ามีโอกาสจะไปเยี่ยมเยียนแน่นอนค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ขอบพระคุณท่าน ผอ.นะคะ แล้วก็ทุกท่านที่ร่วมกันแลกเปลี่ยนนะคะ วันนี้ก็เห็นแล้วว่าการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่โรงเรียน จนกระทั่งกลุ่มคนที่อยู่ที่โรงเรียนคือผู้บริหารกับคุณครูเป็นเจ้าของการเปลี่ยนแปลง นั่นคือความยั่งยืนนะคะ ไม่ว่าจะมีการโยกย้ายอะไรเกิดขึ้นก็ตาม โรงเรียนก็ยังอยู่ได้นะคะ

วันนี้ นอกเหนือจากการแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากทุกคนที่เข้ามาร่วมรับฟังประสบการณ์การแบ่งปันดีๆ แล้ว เรามีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งต้องบอกว่า 1 ใน 2 ท่าน มีในส่วนของผลผลิต อาจารย์ศิจะภูมิใจมาก ๆ กับท่านศึกษานิเทศก์ คืออาจารย์ภูรีนะคะ ขอเชิญอาจารย์ภูรีเลยคะ ท่านเป็นศึกษานิเทศก์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เป็นอีกหนึ่งท่านที่เป็นกำลังสำคัญในการทำงานของทีม TSQP เราคะ เชิญเลยคะ

คุณภูรี ทองย่น ศึกษาานิเทศก์ สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี : ก่อนอื่นนะคะก็ขอสวัสดิ์ทุกท่านเลยนะคะ ทั้งคุณครูต้นเรื่องและทีมผู้เชี่ยวชาญนะคะ ทั้งหน้าบ้านและหลังบ้านทั้งหมดเลยนะคะ ทุกครั้งเลยเวลาฟังเรื่องราวของคุณครูไม่ว่าจะเป็นในวันนี้ หรือว่าทุกเวทีที่ผ่านมา ดันตั้งใจจะรู้สึกเหมือนชีวิตของความเป็นครูของเรา กำลังกลับมา นะ โอเคคะ มีอยู่ 3 คำที่จะให้คุณครูในวันนี้ นะคะ เป็น ช้าง 3 ตัวเลย

ช ช้าง ตัวแรก ขอชื่นชม ชมด้วยใจในสิ่งที่คุณครูทำมาทั้งหมดเลยนะคะ ตลอดระยะเวลาทั้งก่อนหน้าเข้าโครงการ และช่วงของการเข้าร่วมโครงการมาแล้ว 2 รอบ เห็นถึงอะไรที่เป็นพลังบางอย่าง หลายๆ อย่างมาก ของคุณครูที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะทั้งครูตาลและครูห่วนที่พูดถึงเรื่องของความเชื่อมั่นและความศรัทธาศรัทธาตัวแรกเลยที่เห็นชัดเลยคือคุณครูศรัทธาในตัวเองว่าคุณครูทำได้ คุณครูสามารถที่จะเปลี่ยนอะไรบางอย่างที่มันเกิดขึ้นในตัวของคุณครู ของโรงเรียนเอง ทำได้ และคุณครูยังคงศรัทธาในคนที่อยู่รอบกาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนด้วยกัน หรือแม้กระทั่งในชุมชน นี่คือนะคะ ... (สัญญาณอินเทอร์เนตของผู้ทรงคุณวุฒิขาดหายไปเนื่องจากที่จังหวัดภูเก็ตมีพายุฝนค่อนข้างรุนแรง) ...

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ตอนนี้อยู่เกิดฝนตกหนักแรง โอเคคะ เดี๋ยวระหว่างที่เรารอท่าน ศน.ภูรี จะขออนุญาตเชิญคุณเปา ก่อนเลยคะ

คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจิตร (คุณเปา) : ต้องบอกว่าวันนี้เป็นวันที่ได้เรียนรู้กับโรงเรียนบ้านกุ่มมากเลย แล้วก็เห็นพัฒนาการของโรงเรียนบ้านกุ่มทั้งระบบ ทั้งโรงเรียน ก็รู้สึกชื่นชม แล้วก็บางเรื่องที่เราโรงเรียนทำได้ ก็แปลกใจเหมือนกันนะคะว่าคุณครูเก่งมากเลย คุณครูทำได้ ยกตัวอย่างเช่นเรื่องของการให้เด็กอนุบาลใช้

Google Search โดยที่เด็กกับครูช่วยกัน คุณครูก็ช่วยเด็กให้ทำได้ แต่ว่าเด็กอนุบาล แล้วสมรรถนะนี้มันเป็นสมรรถนะที่มันจะเป็นสมรรถนะพื้นฐาน แล้วก็พื้นฐานของคนในศตวรรษที่ 21 เห็นไหม

แต่ดิฉันแปลกใจว่าไม่มีใครถามคุณครูในรายละเอียดนะ ในวง PLC นี่มันน่าจะเป็นวงที่มีการซักถามกันเยอะๆ นะคะ เพราะฉะนั้นในส่วนที่เราเรียนรู้จากโรงเรียนบ้านกู่กูได้เต็มที่เลยนะคะ แล้วเรารู้สึกว่าประทับใจ และเห็นว่าโรงเรียนได้ทำอะไรแล้วก็อย่างที่เราบอกว่าเป็นทีมเวิร์ก แล้วมันเห็นภาพเลย เป็นครูตั้งแต่อนุบาลถึงประถม มีการส่งต่อกัน แล้วก็คิด Theme เห็นเลยว่า Theme เรื่องของขยะมันไม่ขยะเลย ขยะนี้น่าไปสู่การเรียนรู้และพัฒนาทักษะของเด็กตั้งแต่อนุบาลไปถึงประถมในหลายๆ เรื่องมากมายเลยนะคะ

เสียท้ายวันนี้ สำหรับดิฉันมองว่าเป็นเรื่องของการ Preview โรงเรียนบ้านกู่กู แต่ถ้าหากจะได้เรียนรู้จากโรงเรียนบ้านกู่กูแบบวง PLC จริงๆ นะคะ จะต้องเป็นวงที่คุณครูจะมีบทบาทมากกว่านี้ แล้วก็ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตต้องลดบทบาทลง ดิฉันขออนุญาตแชร์ เพื่อให้เห็นว่าเป็นการเรียนรู้ร่วมกันได้ไหมคะ อาจารย์คะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ได้ค่ะ ไม่มีปัญหาค่ะ

คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจิตร (คุณเปา) : คราวนี้วง PLC ในอุดมคติแล้วกัน ก็คือว่าคุณครูจะตั้งใจของของคุณครูที่มาพูดคุยกัน ซึ่งจริงๆ ดิฉันฟังแล้วมีโจทย์เยอะเลยนะ แต่มันถูกข้ามไป ด้วยเวลา เพราะฉะนั้นถ้าสมมติว่าวันนี้เป็นวง Preview แล้วกันนะ วงต่อไปมันอาจจะกลับมาพูดถึงเรื่องว่าทำอะไรให้เด็กอนุบาลมีสมรรถนะในการ Search

อีกอันที่คุณครูสุภาภรณ์พูดแล้ว ดิฉันคันปากอยากถามมากเลย แต่ต้องอุบเอาไว้ในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ แล้วดูว่ากระบวนการ เขาทำอะไร คือเรื่องของการตั้งใจ คุณครูสุภาภรณ์บอกว่าจะได้โจทย์นี้ เรื่องของเปเปอร์มาเซ่ ใช้เวลานานมากใช่ไหมคะ เพราะว่าความสนใจของเด็กกลับมาที่โจทย์การเรียนรู้มันยากนะ เพราะฉะนั้นมันจะต้องใช้เวลานาน แล้วคุณครูทุกคนก็จะเจอสถานการณ์แบบนี้ ดิฉันไม่ได้ยินคำถามของคุณครูเลยว่าที่ยากและใช้เวลานานนี้ มันมีขั้นตอนกระบวนการอย่างไร

เพราะสมมติว่า ถ้าดิฉันเป็นคุณครูคนหนึ่ง แล้วดิฉันอยากทำได้ ดิฉันไม่รู้กลเม็ดเคล็ดลับนี้เลยนะ แต่รู้ว่ามันยาก ก็ยากสิ เพราะดิฉันทำก็ทำไม่ได้เหมือนกัน วง PLC คือวงที่คุณครูกับคุณครูจะมาเรียนรู้กลเม็ดเคล็ดลับเรื่องที่คุณครูติดคอขวดเดียวกัน หรือจะเป็นเรื่องที่เป็นเป้าหมายการจัดการเรียนรู้เดียวกันนะ ตรงนี้คือจุดที่

จะต้องขยาย แต่เนื่องจากวันนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตออกแบบให้เราเรียนรู้ภาพใหญ่ของโรงเรียนบ้านกุ่มทั้งหมด ภาพย่อยๆ เหล่านี้มันถูกข้าม แต่จริงๆ ในวง PLC ภาพย่อยๆ แบบนี้คือหัวใจของการพัฒนาคุณครู คุณครูจะก้าวข้ามจุดนี้ได้อย่างไร

หรือเมื่อกี้คุณครูตาลพูดบ่อยเลยว่า มีคำถามมากมายในระหว่างนั้นที่จะตั้งกับเด็ก เพื่อให้เด็กได้เข้าใจ ดิฉันก็ตั้งคำถามแล้วว่าคำถามอะไรละ คุณครูตั้งคำถามอะไร เพราะถ้าดิฉันเป็นครู ดิฉันก็อยากจะได้ชุดคำถาม นั้นเพื่อที่จะไปทดลองใช้ดูซิว่าลูกศิษย์เราจะเข้าใจเหมือนกับของครูตาลไหม ตรงนี้คือจุดเรียนรู้ คือจุดที่ควร จะเอามาคุยกัน ในวง PLC และเป็นจุดที่น่าจะใช้เวลา

อีกอันหนึ่ง คุณครูตาลเล่าเรื่องของการแก้ปัญหาเด็กรังแก หรือเด็กกลุ่มเสี่ยงว่ามีประเด็นเยอะเลย แต่สุดท้ายแล้วก็มีความสุขนะ ถ้าเราฟังเหมือนเล่าเรื่องละคร มันอึ้งนะ คือเด็กมีปัญหา คุณครูคนหนึ่งไป แก้ปัญหา แล้วเด็กก็ก้าวข้ามปัญหานั้นได้ ก็สามารถที่จะเรียนต่อได้ อึ้งแล้วค่ะ แต่ถ้าหากมองในฐานะของ คุณครูด้วยกัน ลูกศิษย์ก็มีปัญหา ลูกศิษย์ก็จะหลุดออกจากโรงเรียนแล้ว ตอนนี้นั้นยังไม่มาเรียนเลย คุณครูตาล เขาทำอย่างไรให้ลูกศิษย์ของเขากลับมาเรียน แล้วรักษาการเรียนต่อไปได้ จนสามารถที่จะขึ้นชั้นใหม่ได้ ระหว่างทางนี้ มันมีองค์ความรู้ มีชุดความรู้ภาคปฏิบัติของครูตาลเยอะเลยที่น่าจะนำมาแบ่งปันกัน ลูกศิษย์ ของดิฉันจะได้ได้ประโยชน์บ้าง หรือตัวดิฉันจะได้มีเทคนิคในการทำงานกับลูกศิษย์บ้าง อันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่า เรียนรู้ในวง PLC

เห็นไหมคะ ว่าเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องที่คุณครูควรตั้งคำถาม ดิฉันเห็นคุณครูอยู่ในนี้ประมาณ 80 คน เพราะฉะนั้น การตั้งประเด็นต่างๆ ในครั้งต่อไป วง Preview ไม่เป็นไร เราเห็นภาพแล้ว แต่ถ้าเราจะมาตั้ง โจทย์ที่เป็น Something in Common ที่เป็นคำถามหรือปัญหาของคุณครูด้วยกัน มันจะทำให้วงนี้เคลื่อนไป ได้เร็วขึ้น และแก้ปัญหาได้เร็วขึ้น ที่อาจารย์ศิบบอกว่า เดียวอย่างโรงเรียนบ้านกุ่มจะต้องขยับไปที่โรงเรียนอื่น ถ้าเราเอาโจทย์แบบนี้มาคุยกันทุกโรงเรียน เราจะขยับไปได้พร้อมๆ กันเลยคะ ไม่ใช่แค่โรงเรียนบ้านกุ่ม แต่ ขยับไปพร้อมๆ กันนะคะ

ดิฉันคิดว่าตรงนี้เป็นหัวใจของวง PLC ระหว่างโรงเรียน แต่วง PLC ในโรงเรียน ดิฉันไม่ได้เห็นว่า โรงเรียนบ้านกุ่มทำอย่างไร แต่เท่าที่ฟังก็มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์อะไรกัน อันนี้ขอให้ทำต่อไป แต่ ระหว่างโรงเรียน โจทย์และวิธีการคุยกันต้องโฟกัสอยู่ที่การพยายามแะความเก่งของคุณครูมาคุยกัน และ ความเก่งนั้นเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นปัญหาของเรา

ดิฉันก็ขอบนะคะที่หลายโรงเรียนมาให้กำลังใจนะคะ แต่นอกจากให้กำลังใจกันแล้ว ต้องชวนกันตั้ง คำถามในโจทย์ที่มันสะท้อนกลับมาที่เรา เช่น อีกโรงเรียนหนึ่ง เราก็มมีปัญหาเด็กกลุ่มเสี่ยง เราอยากแก้ปัญหา แะถามครูตาลเลยคะ หรือเราสอนอนุบาลเหมือนกัน โอ้โฮ Amazing นะ คุณครูสุภาภรณ์ทำเด็กเรื่อง

Searching ได้ คุณครูสุภาภรณ์เข้าไปช่วยเด็กได้อย่างไร คุณครูเข้าไปตั้งคำถามอย่างไร แล้วเด็กทำอย่างไร กระบวนการนี้ เติบโตเราอยากจะไปปรับบ้าง เพราะเรารู้เลย นี่เป็นทักษะศตวรรษที่ 21 อันนี้เป็นเรื่องที่เราอยากจะปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานร่วมกันในวง PLC ของเรานะคะ

แล้วอีกอย่างหนึ่งคือว่ากระบวนการเล่าเรื่องค่ะคุณครู วันนี้เป็นวง Preview เล่าเรื่องแบบนี้โอเค แต่ถ้าในวง PLC ดิฉันอยากให้คุณครูลองปรับนิดหนึ่งนะคะ ปรับว่าตั้งต้นที่เราอยากเห็นเด็กมีสมรรถนะอะไร หรือได้อะไร อันนี้เป็นโจทย์ตั้งต้น ซึ่งคุณครูก็บอกแล้ว คุณครูไปศึกษาตัวชี้วัดในวิชาต่างๆ ตัวชี้วัดในวิชาต่างๆ นี่ละที่มันน่าสนใจว่ามันคืออะไร เอาคาบหรือบางช่วงมาคุยกันก็ได้ว่าอยาก让孩子ได้อะไร อยากเห็นเด็กเปลี่ยนแปลงอย่างไร แล้วคุณครูออกแบบการเรียนรู้อย่างไร แล้วเล่าอีกทีให้เห็นว่าการออกแบบแบบนี้ ตอนที่เอาไปทำงานกับเด็ก เด็กเขาสนุกอย่างไร เด็กเขามีปฏิริยาอย่างไร แล้วเด็กได้มีสมรรถนะที่เพิ่มขึ้นหรือความสามารถที่เพิ่มขึ้นอย่างไร เราก็จะเห็นครบวงจรนะ

มันเป็นโจทย์การเรียนรู้สั้นๆ เล็กๆ แต่ความเล็กนั้นจะทำให้เราได้เรียนรู้จากอาจารย์เยอะเลย ว่าตั้งต้นที่อยากเห็นเด็กเป็นอย่างไร ออกแบบ และกระบวนการทำงานของครู ระหว่างนั้นมันต้องตั้งคำถาม ต้องต้องความสนใจอะไร คุณครูเล่ามา เสร็จแล้ว ลูกศิษย์ได้อะไรเกิดขึ้น ตรงนี้จะเป็นกระบวนการที่น่าสนใจ และอยากจะฝากเอาไว้ว่าชวนพูดชวนคุยกันในวง PLC ครั้งต่อไป

ขอบคุณนะคะ ส่วนตัวดิฉันได้เรียนรู้กับคุณครูต้นเรื่อง 2 ท่านมากเลย แล้วเดี๋ยวครั้งต่อไป กสศ. จะทำวงมหกรรมการเรียนรู้ทั่วประเทศ ซึ่งดิฉันก็ขออนุญาตเชิญคุณครูทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมเวทีก่อนเลยนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์คิ): ขอบพระคุณค่ะคุณเปา นอกจากครูต้นเรื่องแล้ว ทีมส่วนกลางของเราก็จะได้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนกันไปด้วยนะคะ ในเรื่องของการทำงานในการสร้างวง PLC Online นะคะ วันนี้เราก็ได้เรียนรู้ในส่วนของตัวเองกระบวนการ ในเรื่องของการทำ PLC และการจัดการเรียนการสอน การดึงประเด็นต่างๆ แต่ที่บอกว่าการทำงานเป็นทีมเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง วันนี้อาจจะให้ครูทั้ง 2 ท่านลองสะท้อนในสิ่งที่ตัวเองได้เรียนรู้จากเวทีนี้ว่าเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง เมื่อเข้ามาสู่การทำวง PLC ในส่วนของการทำงานกับคุณครูตาลกับคุณครูหุวัน ต้องบอกว่าครั้งนี้เราเป็นเวทีที่ 3 ไซ้ใหม่คะครูตาล รู้สึกว่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตของครูหุวันจะมีปัญหานะคะ ไม่เป็นไรค่ะ อย่างนั้นถามครูตาล เป็นอย่างไรบ้างคะ ครูตาล

คุณครูศิวพร ไกรนรา (ครูตาล): จริงๆ ทุกครั้งที่ PLC ก็ตื่นเต้นทุกครั้งค่ะ เพราะไม่รู้ว่าวันนี้สิ่งที่เราเล่าวันนี้จะโดนใจกับทุกคนไหม เหมือนที่คุยกับอาจารย์ศิวามันก็เป็นเรื่องที่ทำหรือเปล่า แต่จริงๆ แล้วพอเราได้เล่า เราได้เห็นภาพสิ่งที่เราทำ ก็มีความสุขกับสิ่งที่เราเล่า แล้วเมื่อได้รับกำลังใจหรือว่าได้รับองค์

ความรู้ที่จะใช้ไปต่อยอดใหม่ๆ เหมือนเมื่อกี้ที่พี่เปาแนะนำว่าถ้าเราจะทำต่อยอดต่อไปในการทำ PLC น่าจะเริ่มจากประเด็นไหน เราก็จะได้ไอเดียที่เราจะนำไปต่อยอดต่อไปในอนาคตนะคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : นี่ละค่ะที่เรียกว่าแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การต่อยอดนะคะ วันนั้นนอกเหนือจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับทางครูต้นเรื่องแล้วนะคะ ขออนุญาตข้ามครูหนุ่มที่สัญญาหลุดไปนะคะ ไม่เป็นไร เรามี Note Taker มาสรุปให้เราฟังว่าจากการดำเนินเรื่องของเวทีพิเศษของเราในนิทรรศการครูต้นเรื่อง มีการเรียนรู้อะไรเกิดขึ้นบ้าง เชิญเลยคะ ผศ.ดร.น้ำเพชร นาสารีย์ ค่ะ

ผศ.ดร.น้ำเพชร นาสารีย์ (อาจารย์มันท์)
: จะขอไปอย่างรวดเร็วนะคะ เราก็จะมาเริ่มสรุปในส่วนที่ Facilitator หรือ ผศ.ดร.ศิริวรรณ ทำหน้าที่ ท่านก็มีเคสเวิร์ดสำคัญว่าโรงเรียนมีลักษณะเด่นคือมีวง PLC ที่มีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ส่วน ประเด็นที่ 1 คือการพัฒนาวิชาชีพครู นั่นหมายถึงการมุ่งสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน และในส่วนที่ 2 คือการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถที่จะก้าวไปพร้อมกันกับเพื่อนๆ ได้ แล้วก็ที่สำคัญ การจัดการเรียนการสอนนี้ให้เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล มันก็จะมีเคสเวิร์ดอีกอย่างหนึ่งคือถ้าให้นักเรียนเรียนในสิ่งที่อยากเรียน นักเรียนจะเป็นเจ้าของการเรียนรู้ นั้น และสามารถที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

สำหรับ Co - Facilitator คือท่านอาจารย์ นันทพงศ์ ก็ให้เคสเวิร์ดสำคัญกับวงนี้มากเลย คือไม่บ่อยนักนะคะที่นักเรียนจะเป็นเจ้าของการเรียนรู้

การเริ่มต้น PLC ที่ดีคือการสร้างภาพจำที่ดีเกี่ยวกับ PLC ด้วยการเปิดเรื่องเล่าในสิ่งที่ตัวเองประทับใจในชั้นเรียน ซึ่งสิ่งที่อาจารย์นันทพงศ์พูดถึงก็ไปสอดคล้องกับคุณครูที่แลกเปลี่ยนในวง PLC Online ของเราค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ
facilitator

“ครู ต้นเรื่อง” online
#กับเคสเวิร์ดสำคัญจากเวทีพิเศษ

“โรงเรียนมีวง PLC ที่มีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ส่วนคือ
1. การพัฒนาวิชาชีพครู >การสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนการสอน
2. การแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน ช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถก้าวไปพร้อมกับเพื่อนๆได้”

“ถ้านักเรียนได้เรียนในสิ่งที่อยากเรียน นักเรียนจะเป็นเจ้าขององค์ความรู้ และสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้”

อ.นันทพงศ์ สงอำไพ
co-facilitator

“ไม่บ่อยนักที่นักเรียนจะเป็นเจ้าของการเรียนรู้”
“การเริ่มต้น PLC ที่ดีคือการสร้างภาพจำที่ดีเกี่ยวกับ PLC ด้วยการเปิดเรื่องเล่าในสิ่งที่ตนเองประทับใจในชั้นเรียน”

เดี๋ยวเราจะมาสรุปนะคะว่าคุณครูต้นเรื่อง ทั้งคุณครูศิวพร และคุณครูสุภาภรณ์ ว่ามีการขับเคลื่อนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ รวมไปถึงสมรรถนะปลายทางที่เขาได้เพิ่มเติมจาก 2563 มาเป็น 2564 อย่างไร เริ่มต้นของการทำงานดีมากเลยนะคะ คือมีการวิเคราะห์บริบท การที่จะวิเคราะห์บริบทได้ เขาดึงความร่วมมือมาจากผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน จากการระดมความคิดเห็น รวมไปถึงการศึกษารายงานที่มีอยู่แล้วเพื่อกำหนดเป้าหมายใหญ่และเป้าหมายย่อย

ที่สำคัญ ในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองโรงเรียน ที่เราจะสร้างให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความสุข เราจะเริ่มจากตัวนักเรียนว่าเขาเริ่มมองเห็นปัญหาจากอะไร แล้วนักเรียนก็เลือกที่จะหยิบปัญหานั้นขึ้นมา แล้วก็อยากจะเรียนรู้ในเรื่องนั้น ก็คือในเรื่องของปัญหาการจัดการขยะ แล้วครูมีบทบาทอย่างไรคะ การจะสร้างหน่วยการเรียนรู้หนึ่งให้ได้ดี ครูต้องทำ PLC ไม่ว่าจะป็นวงย่อยหรือวงใหญ่ รวมถึงทำ Lesson Study ด้วยนะคะ

เมื่อออกแบบเสร็จแล้ว ระหว่างการจัดการเรียนรู้ต้องมองไปถึงการประเมินผลให้เหมาะสมกับระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ในปี 2563 ปลายทางเรายังเน้นเรื่องการคิดวิเคราะห์ แต่พอปี 2564 ขยับไปสมรรถนะอีกตัวหนึ่งทางการคิด คือการคิดสร้างสรรค์ และมีการจำเพาะเจาะจงลงไปว่าจากขยะทั่วไป เราเริ่มมามองจากสภาพแวดล้อมท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น คือมาเจาะเรื่องขยะอินทรีย์ แล้วเราก็มุ่งมาสู่การสร้าง Zero Waste นะคะ

ทีนี้ ภาพถัดมาก็จะเป็นเรื่องของปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่ค่อนข้างกว้างแล้วมาสโคปเล็กลงนะคะ จากปี 2563 - 2564 สังเกตไหมคะว่าครู Reflection โดยดูว่าจุดไหนที่เราก่อแบบหน่วยแล้วลงสู่แผนการจัดการเรียนรู้แล้วยังมีปัญหา ครูสามารถ Reflection ตัวเองได้ว่าปัญหามันอยู่ในเรื่องของการสร้างคำถามของครู ครูเลยมีการจำลองการสอนที่เรียกว่า Micro Teaching และฝึกการสร้างชุดคำถามเพื่อที่จะให้นักเรียนเป็นไปตามเป้าหมาย หรือว่าพัฒนาตนเองได้ ไปยังสมรรถนะที่เขาคาดการณ์ไว้ หรือคุณครูคาดการณ์ไว้

The screenshot shows a presentation slide with two main sections. The top section, titled '2563' and '2564', compares the PLC process in two years. The bottom section, titled 'หน่วยการเรียนรู้โครงงานฐาน', shows a diagram of the 'Bankoku School' unit design, which includes a table of learning objectives and a flowchart of the learning process.

ระดับชั้น	หน่วยการเรียนรู้
ชั้นปฐมวัย	อะไรคือขยะ
ประถมศึกษาปีที่ 1	Trash to know ชยะน่ารู้
ประถมศึกษาปีที่ 2	แฟนซีโซเคิล
ประถมศึกษาปีที่ 3	Work to make
ประถมศึกษาปีที่ 4	เรื่องเล่าของขยะ
ประถมศึกษาปีที่ 5-6	บริษัทเพิ่มมูลค่าขยะ

Bankoku School

หน่วยการเรียนรู้โครงงานฐาน

02

ปรับปรุงเพื่อพัฒนา

พานักเรียนเข้าฝังตัวที่ศูนย์สิ่งแวดล้อมชุมชนทั้งแก้ว

ต่อมานี้คือตัวอย่างที่มันเกิดขึ้นมาอย่าง
เฉียบพลันซึ่งต้องยอมรับว่าครูมีความสามารถสูง
มาก จากใต้เดือนขยับมาเป็นเหตอย่างรวดเร็วนะคะ
เพื่อให้เท่าทันสถานการณ์ ก็มีคีย์เวิร์ดที่คุณครูพูด
สำคัญๆ เลยคือ ศึกษา สืบค้น สืบเสาะ ตั้งคำถาม
วางแผน ทดลอง สังเกต บันทึก ลงข้อสรุป ต่อยอด
อย่างสร้างสรรค์ นำเสนอ และการประเมินผล คีย์
เวิร์ดสำคัญเหล่านี้พอเราสะท้อนออกมาดังรูปตามนี้
เราจะเห็นวงจรเลย ซึ่งเราไปพบกับทางทฤษฎี เรา
จะเห็นว่ามันคือการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ มัน
ยืนยันทันทีได้ค่ะว่า 2563 กับ 2564 เรามีการ
ปรับเปลี่ยนจากการแก้ปัญหา เราไปถึงการ
แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งปลายทางจะเห็นชัดเจนในเรื่องของการสร้างมูลค่า การรู้คุณค่า การสร้างสรรค์
ผลิตภัณฑ์ใหม่นะคะ

ทีนี้ ตอบโจทย์อย่างไร อันนี้อาจารย์พูด
สรุปจากพฤติกรรมที่คุณครูได้แสดงออกมาว่าเด็ก
เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เช่น ช่างถาม ช่างคิด
กล้าทำ ไม่กลัวสิ่งที่เขาเหล่านั้น หรือสิ่งใหม่
วางแผนสอนน้อง ทำงานเป็นทีม สังเกต ค้นพบ
นำเสนอ ที่สำคัญเลยนะคือรู้จักคุณค่า สร้าง
มูลค่า และเพิ่มมูลค่า ตรงกับคำว่า Value ซึ่งเมื่อ
เข้าได้ฟังท่าน ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช ได้กล่าวไว้ ตรง
เลยค่ะ

สุดท้าย มีข้อค้นพบระหว่างทาง จะเห็นว่า
คุณครูทำการติดตามประเมินความก้าวหน้า
ความคิดสร้างสรรค์ แต่ระหว่างนั้นเมื่อตรวจสอบ

พฤติกรรมตอบสนองการเรียนรู้ระหว่างทางด้วยกระบวนการ Formative Assessment ทำให้คุณครูรู้ว่า
เด็กที่หลุดไปจากวงจรการเรียนรู้ คุณครูก็ทำการประสานกับผู้ปกครอง รวมไปถึงนักจิตวิทยา ที่จะมาช่วยดูแล
เด็ก จนกระทั่งประคับประคองจนเด็กสามารถที่จะเรียนรู้ไปพร้อมเพื่อนและจบการเรียนรู้ได้นะคะ

หน่วยการเรียนรู้
"ทักษะชีวิตพิชิตเห็ดนางฟ้า"

แจกก้อนเชื้อเห็ด
นางฟ้าคนละ 3 ก้อน
และสมุดบันทึก

ศึกษา/สืบค้น/สืบสอบ/ตั้งคำถาม/
วางแผน/ทดลอง/สังเกต/บันทึก/
ลงข้อสรุป/ต่อยอดสร้างสรรค์

นำเสนอและ
ประเมินผล

การออกแบบกระบวนการ
เป็นการทำงานขั้นตอนและกิจกรรม

นำแผนที่วางไว้ไป
ปฏิบัติจริง

เลือกวิธีการแก้ปัญหา
คิดหาวิธีแก้ปัญหา

ระบุปัญหาที่ต้องแก้จริง
สำรวจ/สืบค้นข้อมูล

การเห็นความสำคัญ

นำเสนอสิ่งที่เรียนรู้
รู้คุณค่าและ
สร้างมูลค่า
สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

- ช่างถาม (S)
- กล้าคิด กล้าทำ ไม่กลัวที่จะทำสิ่งเหล่านั้น
หรือสิ่งใหม่ (K+S+A)
- วางแผนสอนน้อง ทำงานเป็นทีม
(K+S+A)
- สังเกต ค้นพบ นำเสนอ (K+S+A)
- รู้จักคุณค่า สร้างมูลค่า และเพิ่มมูลค่า
(A)

****การนำเสนอขยายเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ
ระหว่างทางเลือกตั้งประธานนักเรียน****

ข้อค้นพบของครูระหว่างทาง

มีการติดตามความก้าวหน้าความคิด
สร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการวัดซ้ำ
จัดทำ 2 ระยะ พบข้อมูลว่านักเรียนบาง
คนมีปัญหา ทำให้ครูติดตามพฤติกรรม
ด้วยการประสานความร่วมมือไปยังที่บ้าน
ร่วมมือกันประคับประคองจนกระทั่ง
นักเรียนสามารถสำเร็จการศึกษาไปพร้อม
เพื่อนๆ

แผนการเรียนรู้
นักเรียน
ครู
ผู้ปกครอง
โรงเรียน

ต่อมาคือท่านผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ศน.กฐิ ท่านมี 3 ข เราฟังกันได้แค่ 1 ข ก่อนที่สัญญาณอินเทอร์เน็ตของ ศน.กฐิ จะหลุดไป คือ ข ชื่นชม ตั้งแต่ก่อนเข้าโครงการ เข้าร่วมโครงการ แล้วครูจะทำได้ได้ ครูจะต้องมีศรัทธาเชื่อมั่น ไม่ใช่แค่ตนเอง และศรัทธาต่อคนรอบข้าง เป็นคำที่ดีมากเลยนะค่ะ

ถัดมาคือผู้ทรงคุณวุฒิ คือคุณปิยาภรณ์ ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล ให้ความคิดเห็นที่ดีมากค่อนข้างที่จะเข้มข้นทีเดียวเลยคะ ซึ่งอาจารย์มีนั้เชื่อว่าเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง แล้วจะทำให้วงของเราเข้มแข็งมากขึ้น มีทั้งหมด 5 ประเด็นใหญ่ที่พอจะจับใจความได้คือ 1.บางเรื่องแปลกใจ คำว่าแปลกใจคือ Amazing มันคือสิ่งที่ดีมากเลยทำได้อย่างไร อยากจะให้โรงเรียนอื่นได้เรียนรู้ คือเรื่องการสืบค้นโดยใช้ Google แล้วมีครูเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้คะ

เรื่องที่ 2 คือ Theme เรื่องขยะที่ไม่ขยะ ทำได้อย่างไร ตั้งแต่อนุบาลไปจนจบ ป. 6 เรื่องที่ 3 ท่านให้ข้อเสนอแนะที่ดีมากเลยว่ามันยากมากๆ เลย แล้วครูก็น่าจะเห็นด้วยรวมถึงตัวอาจารย์มีนั้เอง คือการดึงความสนใจของเด็กมาสู่การตั้งโจทย์การเรียนรู้เป็นเรื่องยากมากนะ ในวงสนทนา ในวง PLC นี้

ควรจะมีการตั้งประเด็นแล้วสนทนากันถึงข้อค้นพบ รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนกลยุทธ์ เพราะว่าถ้าเราได้แลกเปลี่ยน มันจะนำพาไปสู่ความสำเร็จในภาพกว้างของประเทศเราได้เร็วขึ้น

เรื่องที่ 4 ที่สำคัญคือท่านบอกว่าคำถามของครูที่เกิดขึ้นระหว่างทาง ไม่ว่าจะเป็นครูตาลหรือครูหุ่่นสำคัญมาก เราฟังอยู่ว่ามันคืออะไร คำถามอะไรระหว่างทาง ถ้าคุณครูได้ออกมาตีแผ่ มันจะนำพาพวกเราไปสู่ความสำเร็จ แล้วจะได้กลยุทธ์น้อยๆ ติดไม้ติดมือกลับบ้านไป แล้วท่านให้ข้อเสนอแนะว่าในคราวถัดไป เรามีโจทย์ตั้งต้นเลย เราอยากเห็นเด็กมีสมรรถนะ เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร แล้วเราจะออกแบบการเรียนรู้ยังไงให้มุ่งประเด็นไปที่ตรงนี้ตอนเปิดวงนี้นะคะ

สุดท้ายนี้ พอเรามาดู Key Takeaways มาดูเกร็ดสำคัญเลยที่นำมาสู่ความสำเร็จ 1. ทีมมีเป้าหมายร่วมกัน คุณครูให้ข้อมูลเลย ทั้งทีมเลยต้องมี Growth Mindset ยังไม่พอ ต้องหมั่นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ไม่ใช่ในชั้นเรียนตัวเอง แต่ระหว่างช่วงชั้น ปฐมวัย - ประถมศึกษาตอนต้น - ประถมศึกษาตอนปลาย แลกเปลี่ยน

เพื่อที่จะรับมือ รับส่งต่อกันได้ ดังทุกภาคส่วนมาเกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วน บางคนมองแค่ว่าครูและผู้บริหาร ผู้ปกครอง แต่มิติที่ครูพูดคือเอาพี่มาสอนน้องด้วยนะค่ะ ปราชญ์ชุมชนเรามีอยู่แล้ว แต่เราดึงตรงนี้มีส่วนร่วม ที่สำคัญคือเกาะติดหนีบเลยค่ะ แก้ปัญหา ดูแล ใส่ใจ ติดตาม นักเรียนอย่างจริงจัง ต้องประชุมสนทนากลุ่มย่อยบ่อยๆ และที่สำคัญคือสำรวจภูมิหลังผู้เรียนเพื่อจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับครอบครัวนะค่ะ

สุดท้ายฝากความหวังไว้ที่ผู้นำก็คืออาจจะเป็นผู้บริหารให้ท่านทำงานแบบเครือข่าย เพราะว่าพอเรามีเครือข่าย คือการประสานงานมันง่าย เรารู้เท่าทัน ผู้บริหารเป็นทั้งผู้ประสาน ผู้อำนวยการความสะดวก ต้องมีสายตาไวและเชื่อเชิญสิ่งดีงามให้มาสู่โรงเรียนของเรา ให้โรงเรียนและครูเกิดการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน ครู และนักเรียน เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วขึ้นค่ะ

KEY TAKEAWAYS

- กันมีเป้าหมายร่วมกัน**
 - GROWTH MINDSET
 - หมั่นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างช่วงชั้น
- แก้ปัญหา ดูแลใส่ใจ ติดตามนักเรียนอย่างจริงจัง**
 - ครูประชุมกลุ่มย่อย
 - สำรวจภูมิหลังเพื่อจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับสภาพครอบครัว
- ดึงทุกภาคส่วนมาเกี่ยวข้อง**
 - การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชั้นเรียน เช่น พี่สอนน้อง ประโยชน์ที่ตามมาคือ พี่เกิดการรู้จริง เชี่ยวชาญการนำเสนอ
 - ประสานงานกับผู้ปกครอง ชุมชน/ ปราชญ์ชาวบ้าน
- ผู้นำทำงานแบบเครือข่าย**
 - ผู้บริหารเป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวก
 - สายตาไว เชื้อเชิญสิ่งดีงาม

ขอบคุณค่ะ วันนี้ก็ได้ทำหน้าที่ของ Note Taker เป็นที่เรียบร้อยแล้วค่ะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ขอบพระคุณอาจารย์มันท์มากนะค่ะ ต้องบอกว่าทุกรายละเอียดของคนที่เกี่ยวข้องกับเวที PLC ของศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตถูกนำมาถ่ายทอดโดยอาจารย์มันท์นะค่ะ เป็นข้อสรุปที่ฝากให้ทุกคนกลับไปเพื่อนำไปใช้ในการปรับเปลี่ยน ทั้งในส่วนของทีมโค้ช ส่วนกลาง ทีมโรงเรียน และเครือข่ายการทำงานนะค่ะ วันนี้จะเป็นอีกเวทีหนึ่งที่ทำให้เราเกิดการทำงานเป็นทีม และเกิดการแบ่งปันรอยยิ้ม ความรู้ ประสบการณ์ เพื่อเป้าหมายของศิษย์ของเราคือตัวนักเรียนค่ะ

คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจิตร (คุณเปา) : พี่เปาขอเติมอีกนิดหนึ่งได้ไหมคะ อยากชม Note Taker นะค่ะว่าเก่งมากเลยนะค่ะ และอีกเรื่องหนึ่งที่ยากฝากโรงเรียนเอาไว้ว่าโรงเรียนทำได้ดีมากเลย คือโรงเรียนบ้านกุ่มนี้ แต่ว่าอย่าหยุดความเก่งไว้แค่นั้นนะค่ะ ไปต่อได้ค่ะ คือจะหวังว่ากิจกรรมที่ทำดี อยู่แล้ว มันพัฒนาร่วมกันระหว่างเด็กกับคุณครู มาถึงจุดนี้ที่เราฟังเรื่องราว เสร็จแล้วถ้าเราหยุดอยู่ตรงนี้ แล้วปีต่อไป เราก็เอากระบวนการนี้ทำต่อๆ มันจะนิ่ง คราวนี้ความท้าทายมันจะลดลงเยอะนะค่ะ เพราะฉะนั้น อยากเติมความท้าทายให้โรงเรียนว่าเรื่องขยี้มนั้นมีเทคโนโลยีอีกเยอะเลยนะ เช่น เครื่องกำจัดขยะในบ้าน ซึ่งถึงนี้เวลาไปซื้อแพงนะ แต่ว่ามันเป็นเทคโนโลยีที่ทำได้เอง คุณครูลองไปศึกษาและลองชวนเด็กศึกษา และลองพัฒนา ทำได้

พัฒนาไปจนกระทั่งต่อไปโรงเรียนจะขายได้ด้วยซ้ำไปนะคะ แต่ว่าสิ่งที่มันดีก็คือว่ามันทำหายตัวเองคะ และทำหายลูกศิษย์ของเราที่จะไปต่ออนะคะ

เพราะฉะนั้น ที่เรามาไกลแล้ว ยังถือว่ามาสเต็ปที่ 1 เราไปต่อได้อีกหลายสเต็ป แล้วมันจะทำให้การจัดการเรียนรู้ของเราไม่หยุดนิ่ง ก็ฝากตรงนี้อะไว้ แล้วอยากจะบอกว่าโรงเรียนบ้านกู่กู่ ท่านไม่ได้แค่สอน แต่ท่านพัฒนาเป็นโรงเรียนพัฒนาชุมชนด้วย ถ้าลองหลับตานึกนะคะ ชุมชนนี้เป็นชุมชนที่รักษาความสะอาด และกำจัดขยะได้ ลดปริมาณขยะได้ ดิฉันคิดว่าเดี่ยว สสส. หรืออะไรอีกหลายหน่วยงานจะมาให้ทุนกับโรงเรียน กับชุมชน เป็นชุมชนต้นแบบแล้วก็นำโดยโรงเรียน ก็ฝากเอาไว้ว่าอย่าหยุดคะ ขอขอบคุณคะ

ผศ.ดร.ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ (อาจารย์ศิ) : ขอบพระคุณคะคุณเปา ขอบพระคุณมากๆ คะ ตอนนี้อาจารย์ศิและ Co - Facilitator ก็ต้องขออนุญาตจบบทบาทของการเป็น Facilitator กับ Co - Facilitator ในวันนี้คะ ก็ขอส่งมอบเวทีให้กับ MC คืออาจารย์จอยของเราคะ

อาจารย์ดาริน บุญศรี (อาจารย์จอย) : ขอบพระคุณมากคะ ช่วงสุดท้ายของเวทีนี้ทรงการครุต้นเรื่อง Online ก็จะมีการสะท้อนการเรียนรู้ในเวทีกลางนะคะ สำหรับเวทีนี้ทรงการครุต้นเรื่อง Online ของทีมโค้ชมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตก็ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ขอขอบพระคุณคุณครุต้นเรื่อง คุณครุताल และคุณครุหุ่น โรงเรียนบ้านกู่กู่ และขอขอบพระคุณทุกท่านที่เข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน Zoom ก็ดี หรือใน Facebook Live ที่เข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวันนี้คะ

จบเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ Online PLC Coaching ห้องย่อย